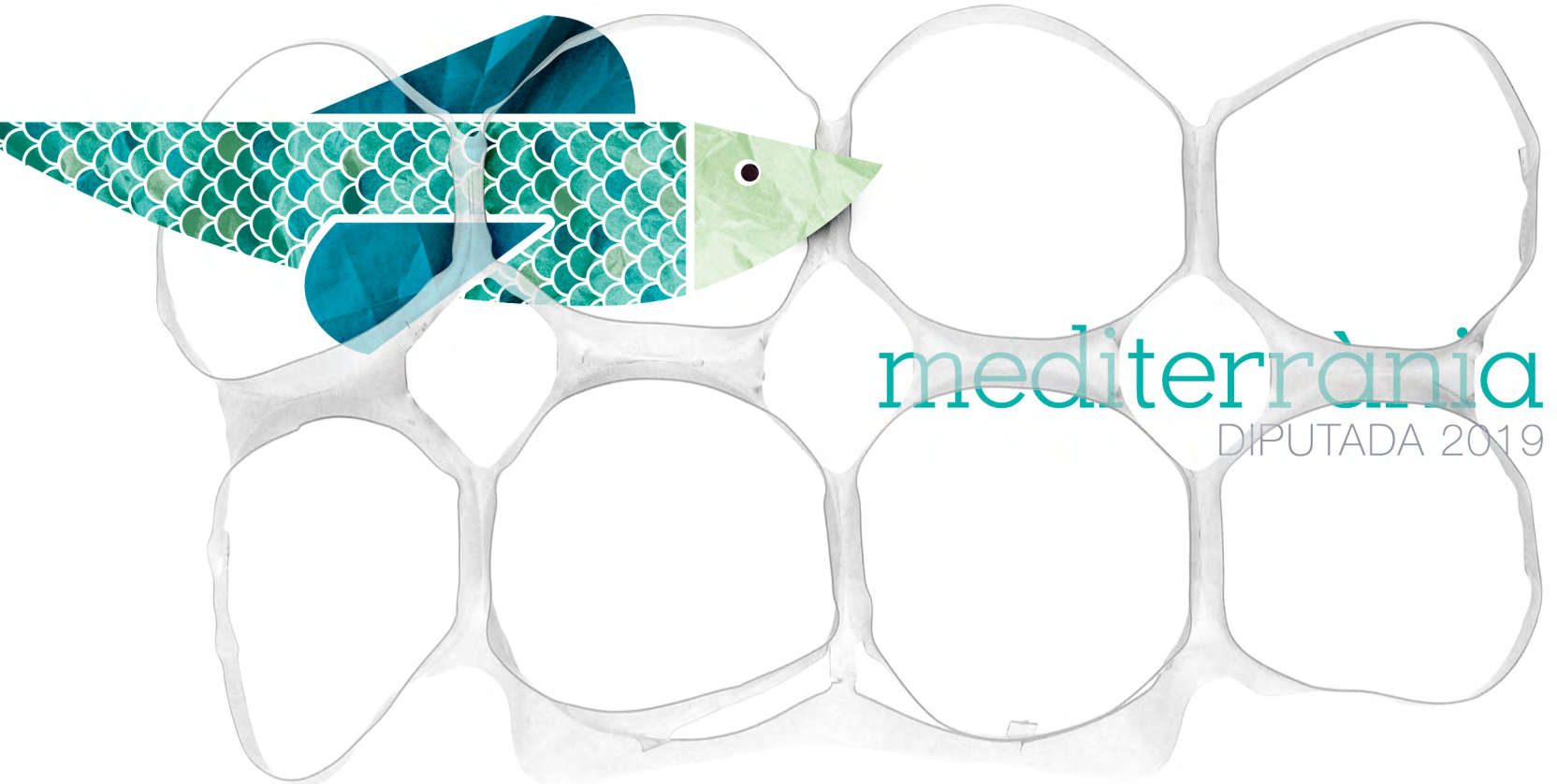

mediterrània

DIPUTADA 2019

mediterrània

DIPUTADA 2019

EDITA: Falla Sant Vicent de Paül - Diputada Clara Campoamor

EQUIP DE LLIBRET: Equip espai obert, espai creatiu.

DISSENY: Rafa Vilches

COL·LABORADORS: Gil Manuel Hernández i Martí, Felix Crespo, Sergi Campillo, Mª Àngels Ramon-Llin, Alba Fluixà, Carles Gago, Ecologistes en acció, Amparo Aleixandre, Raquel Llopis, Francesc M. Pérez Muñoz, José Antonio Torres, Marta Salinas, Juan Manuel Tomás, Pere Miats, Anna Anònima, La Fúmiga.

MICRORRELATS: Paula Piñango, Maribel Pedregosa, Mar Parra, Susana Barres, Juanfe Sanahuja, Juan Manuel Tomás.

CONTES: María Tomás, Laura Ortiz, Aitana Navarro, Berta Pagán, Andrea Casan Lanzat, Carmen Sanahuja, Noelia Sanahuja

IMPRESSIÓ: Eligraf

DEPOSITO LEGAL: V-259-2016

www.llibretdiputada.es

El present llibre ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la promoció de l'ús del valencià.

Este llibret participa en els Premis de les Lletres Falleres.
www.lletresfalleres.info | www.facebook.com/lletresfalleres
twitter.com/lletresfalleres | gplus.to/LletresFalleres

Imprès en paper ecològic cyclus print.

sumari

DIPUTADA 2019

pròleg 04

articles i col·laboracions 06

comissió 2019 53

anunciants 97

pròleg

Enguany, Mediterrània.

Cada fulla meua, per a tu, cada paraula, per a tu, i cada exemplar d'aquest llibret té el meu cor sencer entregat a tu. Hui tinc una intenció, em propose que cadascú que m'agafe i que me llitja, t'escolte. Si és així, haure vist complot el propósit i t'entendran i et cuidaran una miqueta més.A més tinc molta, molta il·lusió com sempre. Tinc il·lusió de provocar reaccions en el lector com la Mar les provoca en mi. Il·lusió per a agradar-te, i humilitat per aconseguir donar-te quan fulleges les meues pàgines un poquet de serenitat, de llum, consciència, cultura, llibertat...

Volem tindre't molt proper i dur-te al costat en aquestes festes ... I sempre, per això també vaig a repartir una miqueta de tu, aigua de la mediterrània en aquesta botelleta que els meus amics llibreters i jo hem agafat. Aprofitant que els mencione, els vull donar les gràcies perquè formen un equip fantàstic i em cuiden moltíssim, com si fóra un xiquet xicotet i m'encanta. Com també m'encanta Rafa Vilches, diguem que ell és com el meu entrenador personal, sempre trau el millor de mi.

A vosaltres, col·laboradors, escriptors, il·lustradors, xiquets i majors que heu omplit de paraules boniques el meu interior, gràcies perquè cada vegada m'ajudeu a créixer. Alba Fluixà per donar-me la teua poesia personal, Sergi Campillo per ensenyar-me la bellesa de la vela llatina, Mª Àngels Ramón-Llin per explicar els valors de l'Albufera, Felix Crespo que m'ha apropat la part més festiva del Mare Nostrum, a La Fúmiga que m'ha regalat una cançó sense sentit que per a nosaltres els dipufallers té tot el sentit del món, a Raquel i Amparo que han mostrat en les meues pàgines el treball de les dones a la mar, al meu fidel amic Gil Manuel del que sempre farde diguen que ha sigut faller de la nostra comissió, a Anna Anònima que enguany m'ha encisat, a Francesc que m'ha sorprés en el seu costat poètic, a ecologistes en acció, Carles Gago i a Xaloc no soles per donar a conéixer la seua tasca en les meues fulles sinó també perquè fan aquest món

una miqueta més habitable, a José Antonio Torres per la seua magnífica il·lustració i a Marta Salinas per com sap transmetre l'amor per les arts escèniques, a l'oncle Granero per omplir en sàtira un buit que l'any passat vaig enyorar, a Juan Manuel Tomàs que enguany ha explicat 500 com sols ell ho sap explicar i a Pere Miats que reuneix l'essència del meu equip de llibreters, també a Pepe Almarche "El ric" del port de Catarroja per compartir la sesua sabiesa de la navegació i passejar als nostres representants per l'Albufera a tots i a totes moltes gràcies i una abraçada molt forta per pensar en mi.

Als anunciants també moltes gràcies per ajudar a fer d'aquesta il·lusió una realitat.

A tu, que m'agafes en emoció i em lliges en bondat, gràcies de veres, perquè a mi també m'emociones.

I per últim, gràcies per inspirar-me i ajudar-me a crear sempre, Mar Mediterrani.

Que comence la diversió DIPUTADA '19

els valors de l'albufera

Quan en l'any 1902, el nostre escriptor Vicent Blasco Ibáñez va escriure la novel·la "Cañas y Barro" amb l'èxit aclaparador que va obtindre, no podria ni imaginar com anava a ser el futur de l'Albufera en la que està ambientada eixa magnífica història.

El llac de l'Albufera, que és el llac més gran de tot l'Estat s'ha vist reduït des d'aquells inicis del segle XX a un terç de la seua extensió. Però la vida sempre ha estat present en ella i el seu voltant. Històries com la que ens narra Blasco Ibáñez ens mostren també, dins d'eixe costumisme de l'autor, les transformacions socials que en València s'estaven produint a les que no eren aliens els habitants de l'Albufera.

I en este context, les transformacions afecten també al llac quan comença la pràctica d'aterrar-lo per tal de conrear arròs, com molt be ens descriu l'escriptor al voltant de la història de la família Paloma, protagonistes d'esta novel·la coneguda mundialment.

Quan Blasco Ibáñez ens delectava amb una història tremenda, estava també definint el que era i el que anava a ser en el futur l'Albufera.

Els aterraments que practicaven els protagonistes de la novel·la anaven a ser tot un seguit que no a soles canviaria les dimensions del que molts anys després seria declarat Parc Natural de l'Albufera, sinó que augmentaria també la superfície de conreu d'un excel·lent arròs que goja de la Denominació d'Origen "Arròs de València", des de l'any 2001. Es una satisfacció molt gran si em permeten l'incís, haver-ho conseguit amb l'extraordinari treball d'un sector seriós i ben organitzat donat que en aquella època vaig tenir el grandíssim privilegi de ser la titular de la Conselleria d'Agricultura.

La Denominació d'Origen "Arròs de València" va nàixer de la necessitat de donar-li un valor afegit a un arròs de molta qualitat, que a més es produeix en una marjal, en una zona humida d'un Parc Natural: L'Albufera. I sobre tot per a que el consumidor puga distingir el que compra.

L'arròs de l'Albufera representa moltes de les característiques que conformen la idiosincràsia del Poble Valencià. El seu conreu va ser introduït pels àrabs allà pel segle VIII i representa un patrimoni heretat d'un dels pobles que varen estar al nostre territori farà més de 800 anys. Com també hem rebut l'herència de romans i àrabs de tota la xarxa de sèquies i canals de reg que proporcionen aigua a les hortes i arrossars dels voltants de l'Albufera.

L'arròs, el seu conreu, té un fort component mediambiental perquè actua com a un filtre verd depurant les aigües de les zones que envolten el llac. Es la base d'una alimentació sana i saludable dins de la dieta mediterrània: un valor nostre i fonamental. Genera una amplíssima gastronomia: la dels restaurants que son el suport econòmic de moltes famílies; i la casolana i tradicional. Al voltant d'un bon arròs es fomenta la convivència, la unió familiar, l'amistat, l'intercanvi d'idees, la tolerància. Un producte, una historia, un aliment, un fill de l'Albufera, un fil conductor de tots els temps. Convivència, tolerància, respecte, salut, ... representa el nostre arròs produït en l'Albufera.

La nostra Albufera es, eixe "xicotet mar" com deien els àrabs, o el "Nacarum Stagnem" per als romans o "Espill del Sol com citen a l'Albufera en alguns poemes àrabs. Estem parlant d'un element fonamental del nostre patrimoni cultural, social, econòmic, lingüístic, ...

Un lloc de trobada per als habitants de València i pobles del voltant, practicant la caça, la pesca, l'agricultura, l'agroturisme, el ciclisme, passejant, gaudint del seu esplendor i bellesa. Allí es mantenen tradicions seculars que entre tots hem recuperat i protegit. Un treball de tots des de ja fa anys, per a que l'esperit de l'Albufera es mantinga viu, i culminat el 23 de juliol de 1986 quan es va produir la declaració com a Parc Natural de l'Albufera.

Un conjunt d'elements naturals i també sentimentals, perquè no, conformen la nostra Albufera. Eixa que visiten unes 200.000 persones cada any. Perquè està reconeguda i protegida per les figures de reconeixement internacional com el llistat Ramsar d'Humidals d'Importància Internacional;

Lloc d'Interés Comunitari (LIC) per a la xarxa Natura 2000, i es zona ZEPA (Zona d'especial protecció per a les aus). Que conserva espècies protegides com el samaruc encara que amb no poques dificultats. Que inclou també una zona de dunes estabilitzades per un preciós bosc de pins (la Devesa d'El Saler) que actuen com a separació amb la mar.

I encara que hi ha una espècie d'aïllament físic entre l'Albufera (llac) i la mar Mediterrània, no es sinònim de desencontre, al contrari. Son part d'un tot; d'una cultura única fruit dels valors ací dipositats pels molts pobles que d'esta terra varen fer la seua llar. Que varen conformar el nostre passat, el nostre present i preparen el nostre futur. Integració. Suma de cultures. Això son Albufera i Mediterrània.

Com també formeu part d'esta interconnexió vosaltres, les falleres i els fallers de la Falla Sant Vicent de Paül-Diputada Clara Campoamor que contribuïu amb el vostre treball a engrandir les nostres riqueses culturals i socials en les que tenen un paper fonamental les nostres falles.

GRÀCIES.

Mª Àngels Ramon-Llin
Regidora de l'Ajuntament de València

la vela llatina, mediterrani en estat pur.

L'Albufera de València, un dels patrimonis naturals i culturals més importants del poble valencià, és un llac somer i costaner, resultat de la profunda intervenció humana en els espais naturals. El llac, que arribà a tindre 20.000 hectàrees, la pràctica totalitat del que hui en dia és el Parc Natural, ara mateix s'ha reduït a un poc menys de 3.000. La resta són cultius d'arròs, el bosc de la Devesa i les seues platges. A més a més, l'Albufera primigènia, d'aigua salada per les seues connexions naturals amb la mar Mediterrània, va anar rebent ingents quantitats d'aigua dolça gràcies a la construcció de la Sèquia Reial del Xúquer i en menor mesura, per les aigües del Túria pel nord. L'Albufera començà sent filla de la mar Mediterrània però acabà sent-ho dels rius Xúquer i Túria. Això, juntament amb el control humà de la connexió amb la mar per tal de controlar que no hi entrara aigua salina, va fer que passara a ser un llac d'aigües dolces i cristal·lines ple de vegetació subaquàtica i d'infinitat de fauna.

Tota esta riquesa va fer que l'Albufera fóra des de temps immemorial un lloc que nosaltres els humans hem aprofitat. No només per l'agricultura a través del cultiu de l'arròs sinó també per la pesca, ja que com hem dit adés era un llac ple de vida i amb una alta biodiversitat. De fet, la pesca va ser el principal aprofitament de la zona durant segles, fins que l'arròs va acabar imposant-se com a principal font d'ingressos. La pesca va donar lloc a tota una cultura pròpia, també en l'àmbit de la navegació. I és ací on vull destacar una les arts més impressionants del llac: la vela llatina.

Va ser declarada Bé d'Interés Cultural el 4 de novembre de 2016 pel Consell de la Generalitat Valenciana junt a la pesca artesanal de l'Albufera. En l'explicació del BIC s'afirma que "*la vela llatina és una de les formes tradicionals de navegació comuna a tot el Mediterrani, amb una incidència considerable en les terres valencianes, i particularment a l'Albufera, on des d'antic ha sigut utilitzada com un mitjà de transport lacustre vinculat a l'explotació dels recursos naturals, com la pesca i l'agricultura, i les funcions de la qual en l'actualitat es relacionen amb formes d'oci associades a l'àmbit cultural i lúdic. A més, la vela llatina ocupa un lloc per dret propi en la imatgeria identitària del poble valencià, i al seu voltant hi ha una sèrie d'elements materials i immaterials constitutius de la cultura tradicional valenciana que mereixen ser protegits per a així garantir-ne el llegat a les generacions futures*."

Més enllà de declaracions, la vela llatina representa la nostra mar Mediterrània en estat pur. Crec que poques imatges ens connecten amb la nostra mar com eixes veles blanques i triangulars. L'origen de la vela llatina és incert però els autors Pilar i Joan J. Rosaleny al seu llibre *Vela Llatina a l'Albufera* afirmen que la primera representació que tenim es troba a una estela funerària del segle II aC. Per tant, és una modalitat de vela molt antiga, que miraculosament ha perviscut a les nostres terres fins a hui en dia gràcies a l'esforç de les persones que viuen a l'Albufera, una proesa més d'estes persones que tant ens han llegat als valencians.

Així mateix, personalment crec que qui no haja vist una barca de vela llatina navegant per l'Albufera es perd un espectacle visual tan bonic que a voltes colpeja els sentits. Quan es fa una exhibició, totes les barques despleguen les veles alhora i la imatge no pot sinó ser una de les més icòniques del llac. No puc parar de pensar quan veig esta imatge que estic veient a la Mediterrània en estat pur. Una mar xicoteta que ens dóna la vida i que és la nostra pàtria gran.

Els valencians i les valencianes tenim moltíssimes tradicions que hem de conservar. La vela llatina és una d'elles. Si bé des de les institucions hem intentat cuidar-la i en els últims anys ha viscut per fi el seu reconeixement, són les persones de l'Albufera qui han fet que perdure i es projecte cap al futur. Llarga vida a la vela llatina i a l'Albufera! Mediterrani en estat pur.

Sergi Campillo
Regidor de govern interior
i Devesa-Albufera de l'Ajuntament de València.

Mike
Water
PHOTO

Mike
Water
PHOTO

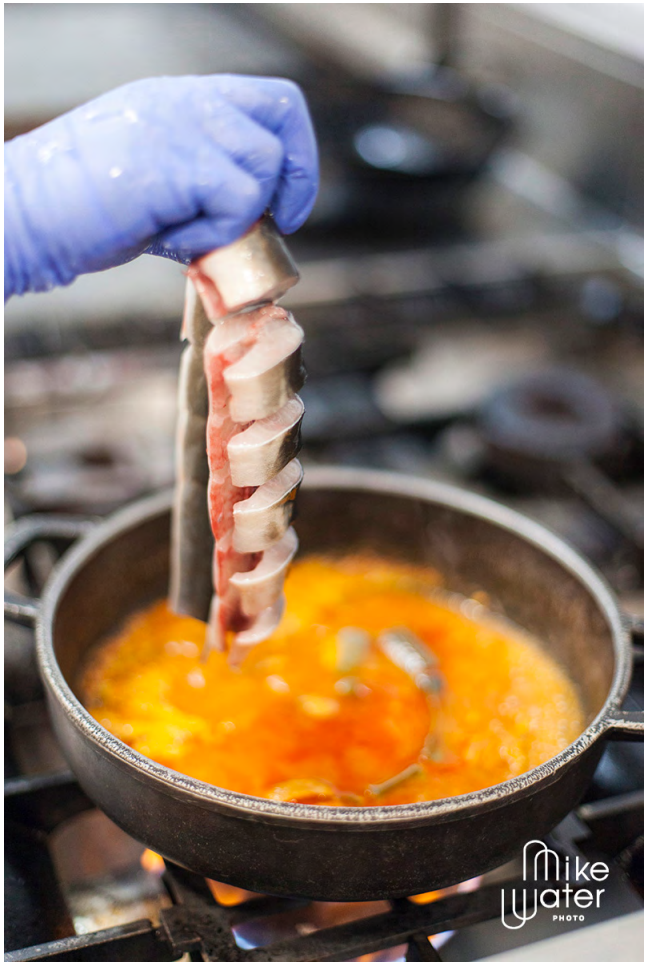
Mike
Water
PHOTO

Mike
Water
PHOTO

all i pebre.

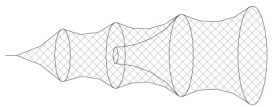

restaurant
cuina valenciana **Mornell**

Francisco Monleón. 31
Tel. Fax. 96 162 03 36
46012 EL PALMAR (valencia)

És famosa la dieta mediterrània i no podíem parlar del mediterrani sense fer referencia a la seua gastronomia per això ací us mostrarem com es fa un dels plats típics de l'Albufera.

Recepta per a quatre persones de l'all i pebre, tal com ho preparen en el restaurant arroçeria Mornell El Palmar (Guanyador del premi al millor all i pebre 2016):

Ingredients:
1 kg d'anguiles netes · 1kg de creïlles
2 cabeces d'alls secs · 50 ml d'oli d'oliva extra verge
sal · aigua · 2-3 vitets · pebre roig dolç.

Preparació:
Posem a foc suau un "PEROL" (cassola de ferro colat) i li afegim l'oli d'oliva extra verge.

Agreguem les cabeces d'alls prèviament picades i les daurem una mica.

Partim els dos vitets i les incorporem al costat dels alls.

Afegim el pebre roig, li donem unes voltes i seguidament afegim l'aigua. En aquest pas cal tindre en compte que no se'ns creme ni el pebre roig ni els alls perquè pot donar-li un sabor amarg al *all i *pebre.

A continuació, afegim les creïlles pelades i "nyascades", agreguem la sal, deixem bullir uns 5 minuts i a continuació afegim les anguiles.

Pugem a foc fort, afegim més aigua procurant sempre que es vegen els lloms de les anguiles. Es rectifica de sal i ho tindrem llest quan l'espina se separe de la carn de l'anguila.

Bon profit!

blau marí gairebé plàstic

Vivim envoltats d'objectes que estan fets totalment o parcialment de plàstic. La durabilitat del plàstic, una de les seues qualitats més apreciades al principi, s'ha convertit en un dels grans reptes mediambientals de la nostra societat, especialment pels seus efectes sobre la fauna marina. Però hi ha alternatives per a 'desenganxar-se' del plàstic.

Cada hora s'aboquen al mar prop de 500.000 kg de plàstics a tot el món.

Hi ha més de 80.000 tipus de plàstic registrats, la majoria protegits per patents que converteixen la seua composició en un secret industrial total o parcialment. Envasos, embalatges, mobiliari, carcasses tecnològiques, joguines, parament ... al seu torn fets de materials durs, tous, lleugers, densos, impermeables, absorbents, etc. Si bé la Xina és el principal país productor de plàstic, Europa es troba en segon lloc, contribuint en un 20% a la producció mundial. Segons un recent estudi, el 2015 es van produir 280 milions de tones de les quals 8 milions van anar a parar a l'oceà com a residu marí [1]. Allà no passa desapercebut: segons Jenna Jambeck, autora d'aquest estudi, "huit milions de tones és l'equivalent a trobar cinc bosses de supermercat plenes de plàstic cada 30 centímetres de costa del món".

Escombraries marines: fantasmes dels oceans i llàgrimes de sirena

Les escombraries marina es defineix com qualsevol sòlid persistent processat per l'home que ja no és útil, disposat o abandonat a la costa o al mar. Actualment el plàstic és el major residu marí: cada hora s'aboquen als mars 675.000 quilos d'escombraries, composta entre un 60 i un 80% per plàstics. Aquests materials poden tardar a degradar fins a 500 anys, al llarg dels quals es van deteriorant per l'acció del sol i el contacte amb l'oxigen, i fragmentant-se en petites partícules anomenades microplàstics. És a dir, la majoria de plàstic que hem abocat als oceans s'ha descompost en petites partícules;

no s'ha bio degradat i no ha desaparegut, són les anomenades "llàgrimes de sirena". No obstant això, la xifra encara pot ser més dramàtica: segons l'Agència Europea de Medi ambient, tan sols el 15 € de les escombraries marines sura sobre la superfície del mar, mentre que el 70% descansa al fons marí, on no la veiem.

Hui dia, a nivell mundial, s'usen un bilió de bosses de plàstic a l'any: uns dos milions al minut. A Europa, la mitjana per persona i dia depén en gran mesura del país: oscil·lant entre les 4 bosses per persona a l'any a Dinamarca i Finlàndia, fins a més de 450 a Portugal, Eslovàquia i Polònia (dades dels informes de la Comissió Europea. en aquest rànquing, Espanya es troba entre els primers països consumidors de bosses de plàstic, amb una mitjana de 133 bosses a l'any per persona. tot i que el seu consum s'ha reduït en els darrers anys, ni la meitat d'aquestes tornen a ser reutilitzades.

Les bosses de plàstic, o fantasmes dels oceans, triguen segles a descompondre i són trampes mortals per a la fauna marina, entre les quals es troben aus i tortugues, espècies aquestes essencials per a l'equilibri dels ecosistemes marins. La majoria de les morts es produeixen per embolic o ingestió. Alguns científics han comprovat que tots els tipus de bosses de plàstic, incloses les biodegradables, un cop ingerides per les tortugues, no es descomponen prou de pressa per a evitar els danys que provoquen (per exemple, úlceres). Segons estadístiques de la Comunitat Europea, el 94% dels estómacs de les aus al Mar del Nord contenen plàstic, el 54% de les aus marines estan afectades pel enxarxant o la ingestió de plàstic. I les últimes revisions científiques apunten que, d'aquestes, almenys el 17% són espècies vulnerables, amenaçades o en perill d'extinció a la Llista Vermella de la UICN. Si bé els efectes més preocupants són les morts d'organismes marins que es produeixen per embolics amb macroplàstics, la ingestió de microplàstics genera una transferència de contaminants i tòxics als organismes que els ingereixen les conseqüències per bioacumulació en la cadena alimentària estan encara per determinar.

A més, durant el procés de producció, al plàstic se li afegeixen una sèrie d'additius químics que li confereixen diferents característiques (elasticitat, durabilitat, color, etc.). La gran majoria d'aquests additius romanen hui en dia sense identificar a causa de l'opacitat de les empreses de producció, tot i que nombrosos estudis científics han comprovat que l'exposició repetida a determinats additius pot provocar efectes nocius de diferent gravetat en la salut i en el medi ambient.

Desenganxar-se del plàstic

El plàstic s'ha convertit en un material omnipresent i globalitzat encara que la seua producció i consum estan lluny de ser innocus per a la salut humana i per al medi ambient. Actualment a Espanya, la recuperació del plàstic que es consumeix és ineficaç i ineficient, amb un percentatge de reciclatge de tot just un 10% segons dades de la pròpia Ecoembes [2]. L'increment de la generació de residus plàstics és continu, mentre que la gran majoria de les deixalles plàstics en realitat són dipositats en abocadors, incinerats (generant gasos tòxics), convertits en productes no reciclables, exportats a països empobrits o bé, com hem vist , llançats sense control a meres, rius i sòls. Per raons tècniques i econòmiques el plàstic és molt car i complicat de reciclar de veritat, és a dir, tancant el cicle com es fa amb el metall o el vidre. Per tant és una qüestió imperativa apostar per la reducció, eliminar aquells de caràcter tòxic, i concebre els residus generats com a recursos aprofitables [3].

La indústria del plàstic té gran part de la seua taxa de negoci en l'envasat de begudes, aliments i altres objectes d'un sol ús. A tall d'exemple, el consum d'aigua embotellada a causa de processos de deteriorament, privatització i mercantilització d'aquest recurs s'ha incrementat exponencialment en els últims anys. A Espanya es consumeixen 120 litres per persona a l'any d'aigua embotellada que al seu torn han necessitat 9 litres d'aigua per completar el procés industrial i 0,11 de petroli. Només als EUA (5% de la població mundial) cada 5 minuts es tiren 2 milions d'ampolles de plàstic, suficients per a cobrir huit camps de futbol. Xifres a les quals caldria sumar altres ampolles de refrescos i envasos variats de tota mena.

Una altra de les apostes són els bioplàstics, que naixen com a resposta de la indústria a la críti-ca sobre la persistència dels residus

plàstics en el medi ambient. Però, és la substitució per bosses fetes de blat de moro o patata la solució? És evident que no. Per a la fabricació de 100 bosses biodegradables a base de patata es requereixen 4 kg de tubercle, que al seu torn consumeixen 2.000 litres d'aigua, sòls i insecticides, a més dels additius químics que s'incorporen a la seua fabricació. Un procés de dubtosa biodegradabilitat, amb una petjada de carboni considerable per a tot el cicle de vida i entrant en competència amb cultius destinats a alimentació, i tot això per a un ús de no més de 12 minuts! [4].

Davant d'aquesta situació, el més sensat és reduir l'ús de plàstics, especialment aquells que estan en contacte amb aliments i begudes, així com aquells d'"usar i llançar". Les pressions ecologistes per rebutjar els plàstics estan forçant a molts països a promoure canvis legislatius amb què s'han aconseguit tímids avanços, insuficients davant la magnitud del problema. Recentment, s'ha aprovat una normativa europea [5] l'objectiu global de reducció per a 2020 ha estat fixat en un 10% dels residus generats a 2010. A més a més, per a l'any 2019 no es podran lliurar gratuïtament bosses de plàstic lleugeres i per al 2020, el nivell de consum no ha de superar les 90 bosses de plàstic per persona a l'any.

Com a persones conscienciades podríem reduir, amb certa facilitat, fins a un 70% del plàstic que consumim eliminant el més senzill (bosses, ampolles, envasos, etc.). Malgrat que per avançar cap a una major disminució, els canvis han de ser més ambiciosos, reduint les nostres taxes de consum substituint els plàstics per altres materials més sostenibles (de producció pròpia, naturals, duradors, etc.).

Encara que totes les mesures reflectides en el quadre poden contribuir a una disminució considerable en l'ús del plàstic, la total eliminació dels seus efectes perniciosos requereix transformacions de major calat. El control de tot cicle de vida dels plàstics, l'aplicació del principi de precaució en la generació de noves substàncies els efectes es desconeixen i una aposta política decidida que pose l'interés general i la salut del nostre medi ambient per sobre de les pressions de la indústria del plàstic, són elements fonamentals-tals per afrontar el repte d'un horitzó sense residus plàstics. El paper d'una ciutadania informada, exigent i participativa serà, com en altres temes, de gran importància per a induir el canvi a polítiques públiques més solvents i saludables.

- Digues adéu a les bosses de plàstic. Utilitza les teues pròpies bosses reutilitzables i carrets de compra. Rebutja la substitució de bosses i envasos per "bioplàstics", estratègia enganyosa de les empreses que comporten també impactes ecològics i socials.

- Disminueix el consum d'aigua i refrescos embotellats en plàstic. Utilitza aigua d'aixeta, filtres, cantimplores i ampolles de vidre.

- Substitueix el plàstic per a aliments per vidre, porcellana o acer inoxidable. No els faces servir en microones ni rentaplats amb programa calenta. Rebutja recipients de plàstic deteriorat que generen tòxics que contaminen els aliments, molts d'ells alteradors hormonals. Utilitza biberons de vidre per als nadons.

- Rebutja altres productes d'un sol ús (gots, plats, coberts, encenedors, maquinetes d'un sol ús ...), busca substituts duradors.

- Evita menjars precuinats, congelats i en conserva (moltes llaunes de metall usades per al dinar vénen segellades amb una resina que conté l'additiu plàstic bisfenol A, així com els brics que contenen polietilé en contacte amb l'aliment). Busca envasos de vidre i aliments frescos per cuinar a casa.

- Utilitza productes cosmètics i de neteja fets a casa, reduiràs la necessitat d'envasos i són més saludables.

- Sol·licita als comerços que eviten l'ús de bosses de plàstic, promoguen la compara a granel i la de retornar-envasos

- Participa en accions que reclamen la prohibició de plàstics d'un sol ús. Algunes ciutats i països ja han aprovat normatives en aquest sentit.

- Exigeix el teu dret a saber, demana informació sobre els perills del plàstic sobre la salut, especialment pel que fa als alteradors hormonals [6].

Notes i referencies

1. Segons un estudi publicat a Science: 13 febrer 2015: Vol. 347 no. 6223 pp. 768-771 http://www.sciencemag.org/content/347/6223/768

2. Vizcaíno A. La hipoteca dels residus d'envasos. Ecologista nº 84. http://www.ecologistasenaccion.es/article29802.html

3. Tal com segueix la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.

4. Amics de la terra. Un món de baix consum (2012). http // www.tierra.org / sip / sip.php? article1519 & var_recherche = consum

5. Directiva (UE) 2015/720 per la qual es modifica la Directiva 94/62 / CE pel que fa a la reducció del consum de bosses de plàstic lleugeres. http://www.boe.es/doue/2015/115/L00011-00015.pdf

6. Romà, Dolors. Substàncies que alteren el sistema hormonal. Quaderns d'Ecologistes en Acció, 23 (2014). http // www.ecologistasenaccion.org / article28110.html

Àrees Marina i de Consum d'Ecologistes en Acció
Revista *Ecologista*, Nº86, 2015
valencia@ecologistesenaccio.org

mare nostrum festiva

L'existència de l'ésser humà sempre ha estat íntimament relacionada a la naturalesa i a cadascun dels elements que la componen. Però si hi ha un per excel·lència que sempre hem gaudit aquells que tenim el privilegi de viure a València, és la mar, el seu Mar Mediterrani, fins al punt de considerar que està indefectiblement unida a la idiosincràsia i raó de ser d'aquest poble.

Si a la Mar, amb majúscules, se li ha buscat un sentit al llarg de la història, hauríem d'analitzar la literatura, la pintura, la ceràmica, l'arquitectura i tantes altres variants de l'Art i de la Cultura, que farien quasi missió impossible poder aglutinar les percepcions interpretatives, evocadores i inspiradores que han anat permetent abocar als nostres sentits la infinitat cultural que ens aporten els mars.

Però si en particular hi ha un que ens evoca legítimes sensacions i vivències, aqueix és el Mar Mediterrani. Aqueix mar amb el qual tots hem tingut, al costat dels nostres sentits, moments de pura vida…

Quizás porque mi niñez
Sigue jugando en tu playa
Y escondido tras las cañas
Duerme mi primer amor
Llevo tu luz y tu olor
Por dondequiera que vaya
Y amontonado en tu arena
Guardo amor, juegos y penas

El cantautor sembla que va saber veure el fil umbilical que a tantes ciutats unia i que van permetre a les seues gents viure prop de la mar i, com a contrapunt, saber estimar l'element

aigua i combinar-lo amb el contraposat element del foc, sense més guia que el pur sentit mateix del gaudi de la vida.

Així es va forjar València i la seua festa de les Falles… el foc al costat de la mar, al costat de l'aigua, en una comunió íntima i singular, físicament incompatibles una amb una altra, però plàsticament unides en un ritual sense igual. Aqueixa cultura del foc ha sigut la nostra base festiva nascuda espontàniament de la manifestació senzilla d'homes i dones que han sabut enaltir a la categoria de festa un ritual d'ironia, humor, sàtira, crítica i lloança d'aquella societat que li marca el dia a dia i de la monotonia avorrida i repetitiva vol eixir i escapar-se de forma transgressora.

Les Falles van anar sorgint com a via d'expressió, de manifestació excepcional no subjecta a cànons ni a limitacions, i pretenent ser la veu crítica dissimulada que es lliscava i serpentejava entre les figures barroques i expressives dels ninots que sempre han representat el vestit artístic en el qual camuflar-se fallers i artistes per a llançar els seus missatges, les seues vivències, les seues creences, els seus odis, els seus valors, els seus somriures i les seues fòbies…

Yo, que en la piel tengo el sabor
Amargo del llanto eterno
Que han vertido en ti cien pueblos
De Algeciras a Estambul
Para que pintes de azul
Sus largas noches de invierno
A fuerza de desventuras
Tu alma es profunda y oscura

Una mar immensa, gran, de profundes aigües i suaus corrents, però que no deixa de ser una mar que s'estén amb bravesa fins a l'últim racó del més modest llogaret i de la més senzilla llar. Per això, va ser una festa que va saber embaladir a un poble, o potser va ser el poble qui va saber fer seua una festa com a màxima expressió de la seua identitat i idiosincràsia.

Així és com va anar expandint-se al llarg de tota una àmplia i extensa costa la veneració de ciutats i pobles a la cultura del foc. I de elles València, com *Cap i Casal*, com a ciutat emblema, com a far de cultura i vivència, va anar recreant i expandint per carrers, places, camins i avingudes, el viure a l'entorn de la Falla, a la festa, modelant l'esperit festiu del Mediterrani i fent culminar la seua festa dels sentits culturals amb el foc purificador que forja la seua naturalesa singular.

I ací va sorgir el faller, l'emblema, la persona, aqueix ésser que va voler fomentar, atraure, expandir, pregonar, fer seu, unir, gaudir, odiar, conviure, enfadar, compartir, engrandir, respectar, barallar, fer entendre, enfrontar, comunicar…, que aquesta beneïda bogeria anomenada Falles, era un senyal d'identitat, un verí del qual no es podia curar, ni del qual tampoc volia sanar.

Així es va forjar una condició que, com la força de la mar, va elevar a categoria i necessitat existencial la vivència d'una festa que traspassa el límit del racional per a convertir-se en bogeria. Els seus faedors, els seus artífexs, els seus més benvolguts éssers entregats a la causa, van fer que el seu singular caràcter i personalitat trencara els motles de tota lògica, per a esclatar en un art il·limitat que pretén fregar el cel del prohibit i de l'excels.

A tus atardeceres rojos
Se acostumbraron mis ojos
Como el recodo al camino
Soy cantor, soy embustero
Me gusta el juego y el vino
Tengo alma de marinero

Qué le voy a hacer, si yo
Nací en el Mediterráneo
Nací en el Mediterráneo

I com a nucli de convivència, la festa va generar vida i cohesió social. Es van convertir en cèl·lules entrellaçades que van generar una condició d'aconseguir màxims de lliurament en el coneixement i en el gaudi del saber i aprendre, sabent a més envoltar-se de tot allò que servia per a singularitzar un fet festiu i un fet social, per a així ser element diferent i distingit de la resta.

I sense reserves van demanar més, van voler ser més, van anhelar conéixer i gaudir del coneixement. Per això sense reserves van obrir les portes a l'ensenyament i a l'aprenentatge de l'art dramàtic, la dansa festiva popular, la literatura crítica del nostre dia a dia, l'art de manejar la seda, el talent d'unir i interpretar la partitura, aprendre a acariciar la música i els seus instruments, conéixer el maneig agre i dur de la pólvora festiva, pensar i dissenyar els enramats de llum que aflorava per a fondre la foscor i crear una llum enlluernadora esguitada de mil colors sobre finestres i vestíbuls…

Sobretot això es va generar debat, controvèrsia, cerca de l'excel·lència, de la marca exclusiva. Però com tot l'innovador i transgressor del correctament degut, va portar també debat i

posicionament dels uns i els altres, fruit d'una societat oberta i plural que sap admetre el debat constructiu que enriqueix, però que repulsa la imposició del monòleg sense alternança. I clar, com tot bon col·lectiu de veïns que es pree, el faller no anava a quedar-se exempt d'ires, debats, borrasques, tempestes, marors i canvis de brises per forts vents. Va ser com si les aigües de la mar, a vegades turbulentes i braves, pegaren amb força i fins i tot amb crueltat contra el casc de la barca fallera que pretenia seguir la seua travessia social i cultural entre discursos buits i sense conclusions, però manifestats amb agitació i virulència sobre la seua senzilla estructura.

Y te acercas, y te vas
Después de besar mi aldea
Jugando con la marea
Te vas, pensando en volver
Eres como una mujer
Perfumadita de brea
Que se añora y que se quiere
Que se conoce y se teme

Però a la fi, uns i altres -discutidors i apaivagadors, polèmics i mediadors-, només busquem sense saber-ho la volta i el retorn a la nostra arrel, a la nostra inexplicable raó de ser, a la nostra desnaturalitzada força vital que emprem en la festa. La força d'un fet festiu com les Falles roman immutable en el temps, com la mar colpeja les roques i les platges de la costa per sempre en el temps. Modelaran les seues formes, interpretaran els seus fonaments, buscaran la raó de la seua evolució, generaran imatges deductives interessades, distorsionaran les seues raons d'existència… però serà igual, creieu-me.

Sobreviurà sense por de ser destruïda doncs, igual que la pròpia mar fa amb les seues ones, a les quals espentarà perquè vagen morint en la riba, seguirà no obstant això recol·lectant el líquid element per a espentar-lo una vegada i un altra sobre les roques i l'arena, fins que aconseguisca esguitar i despertar els rostres adormits dels qui en silenci la contemplen…

Ay, si un día para mi mal
Viene a buscarme la parca
Empujad al mar mi barca
Con un levante otoñal
Y dejad que el temporal
Desguace sus alas blancas
Y a mí enterradme sin duelo
Entre la playa y el cielo

I la festa ressorgirà, com no… Per si mateixa, amb esplendor, amb més o amb menys ajuda dels seus actors principals o amb més o menys virulència dels seus actors secundaris o detractors. Senzillament perquè tots som mariners, tots naveguem a través d'aquesta mar que volem i admirem, i tots anem en una barca de la qual ens sentim capitans i fins a almiralls, quan no hi ha pont de comandament en la barca per a tants galons. Però de la qual a tots ens importa que navegue amb rumb, amb port a la vista que li done tranquil·litat, descans i objecció de forces. Aqueixes aigües de la mar tranquil·les i quietes, i a vegades turbulentes i perilloses, no faran naufragar idees, projectes i il·lusions d'un col·lectiu festiu, que ha viscut lustres i desenes de mesures de temps, sense que en les mateixes quede singularitzat nom o persona que quede per damunt d'ella.

Com la Mar, les singularitats van ser engolides en benefici de l'acte festiu, únic supervivent de fet i de dret. I si algun rastre ha quedat d'aqueixes singularitats, bo o dolent, les ones en la riba s'encarregaran d'esborrar i portar-se les paraules soltes que queden de record d'aquells que van pretendre en algun moment dominar el mar. El mar festiu de les Falles.

En la ladera de un monte
Más alto que el horizonte
Quiero tener buena vista
Mi cuerpo será camino
Le daré verde a los pinos
Y amarillo a la genista

Cerca del mar, porque yo
Nací en el Mediterráneo*

*Lletra de la cançó "Mediterrani" de Juan Manuel Serrat, en evocació a una cançó que, en el seu 50 aniversari d'existència, s'ha convertit en un himne universal on cadascú –amb ulls de poeta-, pot veure reflectida la seua vida.... i per què no, les Falles, també.

Félix Crespo Hellín
Regidor de l'Ajuntament de València
President de Junta Central Fallera (2003-11)

les falles: una sociabilitat mediterrània

Les Falles són una festa plenament mediterrània, plena de llum, color, soroll, un autèntic festival per als sentits. I les fan possibles les comissions falleres, associacions festives marcades per un elevat grau de participació dels individus, que pertanyen als nivells socials més diversos. Es tracta d'agrupacions on predomina la integració interclassista dels afiliats i l'apel·lació a una causa comuna de caràcter identitari. En el seu si, els contactes són directes i recurrents, i la familiaritat i confiança solen presidir el tracte entre els socis. Es tracta d'associacions amb uns orígens tradicionals, perquè constituïxen fenòmens de relativa llarga duració, però en realitat són productes de la modernitat, atés que el procés de formalització, institucionalització i expansió, tal com hui les coneixem, data d'un període que va des de final segle XIX al primer terç del segle XX. Posteriorment, en especial amb l'adveniment de la democràcia i l'estat de les autonomies, les comissions falleres adquirixen tots els trets de les associacions modernes i com a tals funcionen, fins al punt que les seues activitats les situen molt prop de les característiques de l'associacionisme cultural en general i es connecten amb tot un moviment de reivindicació i revitalització de les identitats particulars: la de barri, la de ciutat i la valenciana, però també una identitat Mediterrània que s'expressa a través de la pròpiamoràctica de la festa en l'espai públic.

L'espai de la demarcació fallera, consolidat en els darrers cinquanta anys, actua, juntament amb el casal, com a veritable espai intermedi de sociabilitat i, fins i tot, de socialització entre la família i el veïnat. Això és possible en la mesura que constituïxen un privilegiat espai públic de relació social, basat en el contacte directe i en la comunicació social intensa. D'esta manera, a través de les associacions festives, els individus poden viure d'una manera privilegiada i reflexiva la seua pròpia localitat i el patrimoni festiu, que ajuden a preservar dinàmicament, obtenint a canvi un nivell més fort d'integració local i una certa seguretat

existencial en una època marcada per la incertesa i la volatilitat de les relacions socials. En eixe sentit, novament, les comissions falleres són un clar referent associatiu i una manifestació d'una sòlida societat civil, organitzada, ben travada i estructurada, tot i que preferentment dedicada al món festiu, però també a la celebració patrimonial i les accions. La mediterraneïtat de la festa es palesa tot just en este nivell d'intensa sociabilitat i tracte humà, que és capaç de transformar places i carrers els dies de festa, potenciant la vida a l'aire lliure i fent vore que els barris estan ben vius i oberts a tots.

La festa de les Falles, que apareix documentada a València cap a mitjan segle XVIII, és organitzada, en els seus orígens, per improvisades comissions formades esporàdicament per veïns de places i carrers. Sense quasi continuïtat, amb escassa formalització i un territori difús, la comissió fallera primitiva es va transformant en els primers decennis del segle XX, coincidint amb l'arribada de les Falles a l'estatus de festa major, en una associació permanent, amb seu social fixa (el casal), activitats regulars i un territori delimitat oficialment, com és la demarcació.

En les Falles s'observa, durant tota la segona meitat del segle XX, un continu creixement del nombre de comissions, que a València van passar de 35 comissions censades el 1940 a les 269 del 1975, i d'estes a les més de 383 actuals. Simultàniament, l'expansió fallera per les comarques és tan gran que el nombre de comissions supera les del cap i casal. En conjunt, les comissions de la capital apleguen prop de 100.000 persones i altres tantes a les comarques, fet que genera una gran massa de fallers i falleres (més de 200.000 en total), articulada en una vasta xarxa de comissions falleres i juntes locals, cadascuna de les quals té al voltant la seua demarcació, els seus símbols identitaris i una intensa sociabilitat que va més enllà de l'estrictament festiva, ja que expressa un valencianisme temperamental acusadament emocional i molt vinculat a llaços familiars i d'amistat. En última instància, la profunda relació entre associacions falleres, rituals festius, espais cerimonials i territoris identitaris no fa més que redimensionar el caràcter mediterrani de la festa com a patrimoni cultural dinàmic en contínua reapropiació social, a més d'una rica i potent societat civil festiva, capaç d'incidir tant en les definicions col·lectives de la identitat com en la vivència solidària dels ciutadans.

Gil-Manuel Hernàndez i Martí
Associació d'Estudis Fallers

dofins, balenes i tortugues marines al litoral valencià

Sembla mentida, però és cert. El segon animal més gran del món viu al nostre mar Mediterrani i quan arriba l'estiu les tortugues marines ixen per la nit a les platges valencianes a fer els seus nius.

El 6 de setembre de 2016, a les 21.00hs de la nit, una voluntària de l'associació Xaloc va donar l'avís a la resta dels participants del Campament Tortuga: una xicoteta tortuga marina estava eixint del niu!

Esta va ser la primera de les 47 tortugues que van nàixer d'un niu que una tortuga marina va posar a la Platja de les Palmeretes de Sueca uns mesos abans. Ruth i Carles, uns turistes que caminaven tranquil·lament pel seu passeig marítim, van vore a una tortuga marina eixir de la mar i avisaren ràpidament al 112. Seguidament els especialistes arribaren al lloc i certificaren la posta de la tortuga.

Des de l'any 2007, hem tingut 4 nius de tortuga marina en les platges valencianes i els pescadors professionals de les nostres confraries es troben amb elles assíduament. Però, a més, per les nostres costes transiten els rorquals comuns, unes enormes balenes de 18 metres de llarg, les quals són el segon animal més gran del món. Si teniu l'oportunitat de passar uns dies per Dénia entre els mesos de maig a setembre podeu tindre

l'ocasió d'observar a este gran animal molt a prop de la costa. I, per acabar de sorprendre'ns, també habiten a la nostra Mediterrània tres espècies de dofins, els catxalots (la balena de Moby Dick) i animals molt poc coneguts com la balena becuda, el cap d'olla gris i el cap d'olla negre.

La nostra mar Mediterrània ha patit des de fa segles l'impacte negatiu dels humans que hem poblat el seu litoral. Per exemple, cada any, la Mediterrània rep entre 400.000 i 500.000 tones de petroli i derivats (dades de Ricardo Aguilar, Director Científic d'Oceana Europa). Però, a pesar de tot açò, podem trobar a la nostra mar tresors increïbles com els animals que hem comentat adés, que compartixen l'aigua que nosaltres disfrutem als mesos d'estiu.

Però, com podem ajudar a la conservació d'estos animals des del nostre dia a dia?

Actualment uns dels principals problemes dels animals marins és la contaminació per plàstics. Els estudis de la Universitat de València mostren com el 90 % de les tortugues marines analitzades tenen plàstics als seus estómacs. A més, el cas de les tortugues marines és especial perquè confonen les bosses de plàstic a la mar amb les meduses, un dels seus "plats" preferits. O són capaces de "digerir" a poc a poc estos plàstics o poden morir en bloquejar-se el seu intestí. Per tant, amb el simple gest de tirar la bossa que envolta el nostre entrepà al contenidor groc, estarem salvant la vida d'una tortuga marina.

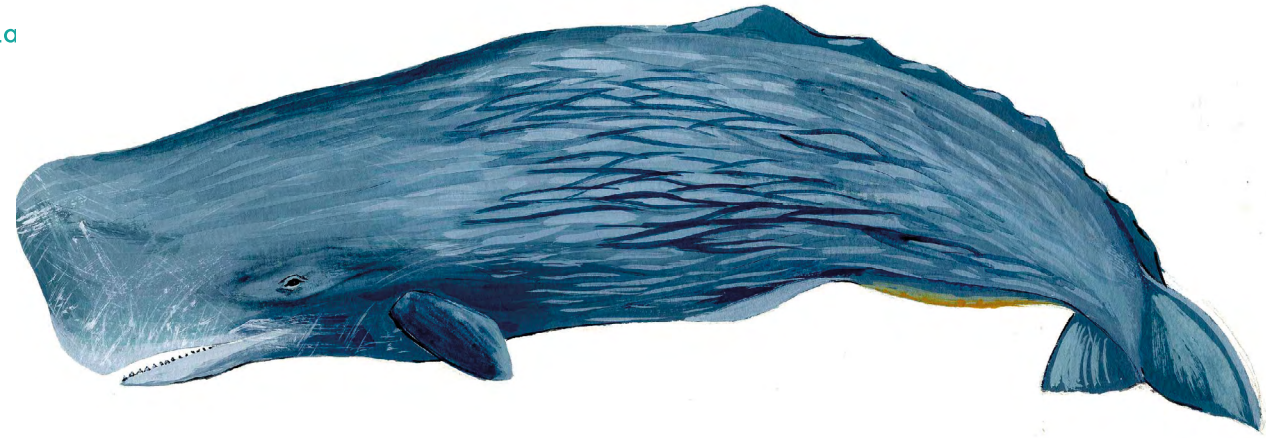

D'altra banda, no em d'oblidar que els plàstics són un perill per als animals marins però també per a nosaltres. Els plàstic que tirem a la mar tornen a nosaltres i s'instal·len a les nostres platges i també als nostres aliments, ja que ja s'han trobat microplàstics als peixos que consumim.

Iniciatives com la vostra falla de 2019 per a denunciar la contaminació dels plàstics a la mar són necessàries per a reduir el consum de plàstics, reutilitzar els que ja tenim i, en últim cas, portar-los al contenidor groc per a reciclar-los. La nostra mar Mediterrània vos dona les gràcies i vos convida a conéixer-la i estimar-la un poc més.

Carles Gago
President de Xaloc, associació valenciana per a l'estudi i conservació del Mediterrani.

dèria mediterrània

Guaite la mar eterna que m'ompli de goig
sent la suau brisa que m'acarona
escolte lluny la remor d'una ona
somnie i navegue amb tu, d'amor boig.

Mediterrània, tota captivadora
com la dolça sirena que amb el seu cant
busca i acaça al fugidís navegant
que d'ella perdudament s'enamora.

Mar d'amor, d'alegries i de consol
de sentiments de joia i de llibertat
com la cria de mascarell quan alça el vol

com el bell dofí que nada amunt i avall
com el vaixell que solca sense rumb
fins a trobar el recer d'un abrigall.

Càlida mar, lluminosa i serena
font que inspira genials artistes
que pinten amb deler en cada escena
les cares humanes més vitalistes.

Mediterrani, mar, clima i tarannà
de pobles alegres i solidaris
entusiastes, dinàmics, llegendaris
entre els què el déu Poseidó s'ancorà.

Mare Nostrum, Mar de Tetis abans
origen de nostra civilització
albor de paisatges i nuclis urbans.

Llum desbordant, mar de color blanc i blau
ens fas sentir-nos la mar de feliços
quan ens regales serenor i pau.

Mediterrània, mar entre terres
preat tresor de fenicis, grecs, romans
eres paradís d'aigua i sal, però abans
amarg testimoni de cruels guerres.

Mar Mediterrani, encisos de vida,
pèlag bressol del somni i l'esperança,
ara naveguen la por i la recança
per una il·lusió amarga i esvaïda.

Indomable calma, dolça tempesta
pervers oxímoron que en tu habita
quan mostres la teua cara funesta.

Ets bressol de mort i tomba de vida
de persones que espantades fugen
de la desesperança maleïda.

S'escapen d'un cruel món a la deriva
d'un infern de violència i misèria
que els impel·leix cap a aquesta dèria
davant l'actitud cínica i passiva

d'un cru món carregat d'egolatria
d'una indiferència que com l'aigua ofega
d'una injustícia que ningú no tria
d'un destí que la voluntat doblega.

Badat espill d'un naufragi social
en què molt pocs gosen mirar-se
sense pena amarga per consolar-se
creient que és tan sols un pecat venial.

Braços oberts, cors tancats
aigua calmada, sorra agitada
somnis coberts, i afonats
en la marejada, mar anhelada.

Francesc M. Pérez Muñoz
Periodista.

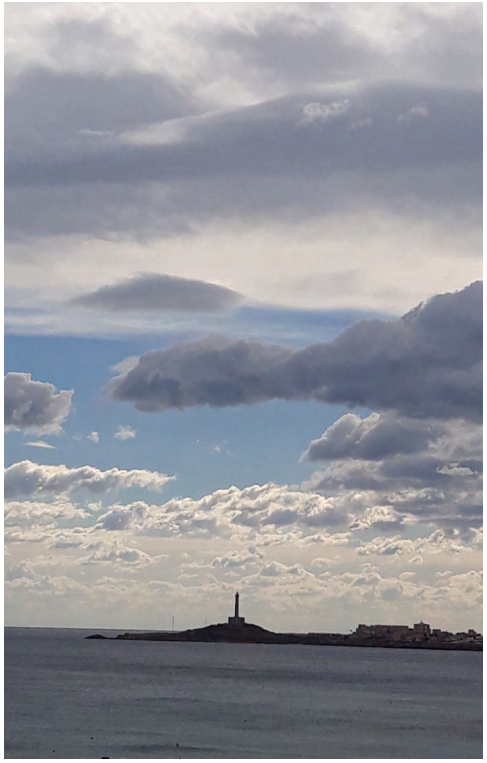

mediterrani

Quan el desig de fugida
em reclama un viatge sense espai,
tanque els ulls i evoque
la cadència rítmica de les ones.
Intente omplir-me els ulls de blau
amb records d'una placidesa passada.

Rere les parpelles, la llum troba
una aquosa tonalitat marina
capaç de diluir la resistent
grisor del meu paisatge intern
i torne a sentir el goteig d'emocions
que obrin pas al somriure.

La presència de l'aigua m'amera
i m'encamina cap a la força perduda,
la necessària per a obrir els ulls
i encetar una aventura nova.

Alba Fluixà Pelufo

encisadora

Camines pel passeig, però no passeges
vas com sempre, amb presses
la mar a la teua dreta, o a l'esquerra no importa
el cap pensant en el que passarà després....

De sobte el sorollet d'una ona que trenca a l'arena,
seguit d'una altra que comença el seu passeig cap a la platja,
i a aquesta li seguirà una tercera...
però és impossible que ho escoltes amb el soroll urbà de fons

No és possible que mires cap a la dreta o l'esquerra, no importa.
Tens pressa, com sempre, i no l'escoltaràs...
la teua ment és impossible que desconnecte del que faràs després...
sense viure el moment present

No miraràs a la mar perquè no tens temps ni ganes
ni et quedaràs quieta per a gaudir-la
ni escoltaràs el seu so ...
no cauràs en el seu encanteri

Però.....
acabes amb les sabates a la mà
a la vora de la mar.
Ja no tens pressa...
has quedat presa.

Anna Anònima

Il·lustració Jose Antonio Torres.

mare terra

Humans, escolteu-me. Obriu els vostres cors per a entendre.
Heu oblidat el que sou.
Heu buscat només la vostra pròpia seguretat.
Heu explotat només per als vostres propis fins.
Heu distorsionat el vostre coneixement.
Heu abusat del vostre poder.
Penseu que el món és vostre, por no és així.
Vosaltres sou del món.
Canvieu la vostra manera de viure, canvieu-la ja.
Si no, serà massa tard per a vosaltres i per a mi.

Fragment Presentació 2018 (Som Mediterrani)
Marta Salinas

mediterrània

DIPUTADA 2019

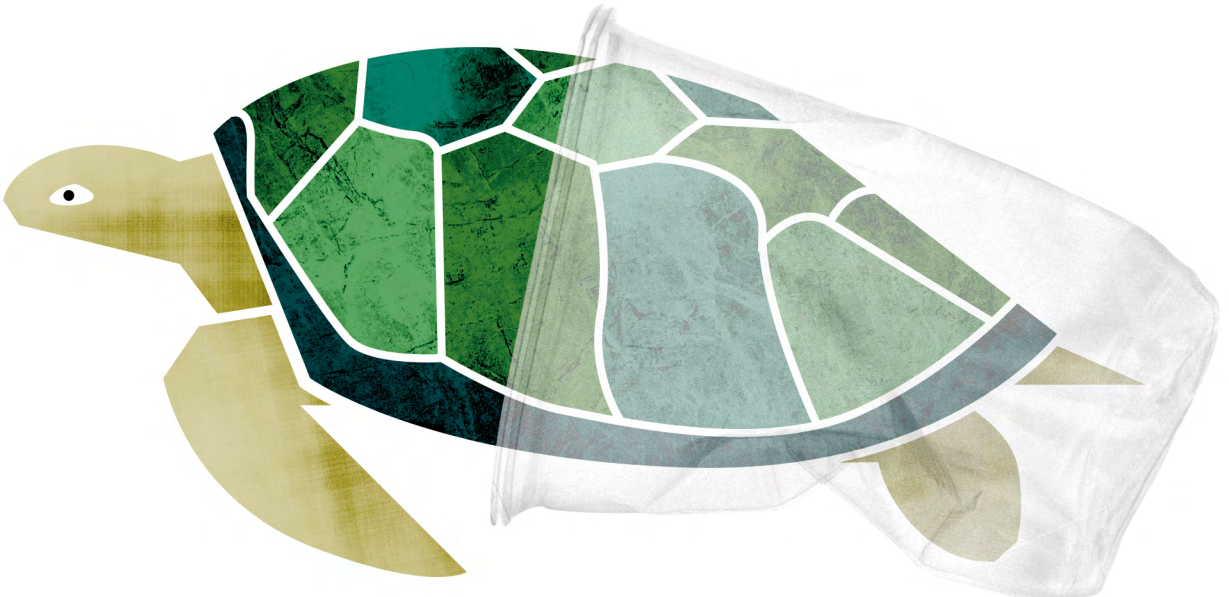

d'aigua dolça i mar salada.

Observar des de vora la mar esperant que aparega per l'horitzó la barca familiar, o mirar cap a la porta de darrere de la barraca esperant que aparega el pare amb el salabre…són records, experiències, sentiments comuns a les dones de la mar o l'Albufera. Des de la seua infància han viscut rodejades d'olors i aparells de pesca.

Les dones unides a la mar o l'Albufera han aprés sense que ningú els mane aprendre. Observant primer, ajudant després han aprés com es deuen fer les coses bàsiques per què la pesca es porte a terme.

Els familiars són mestres que ensenyen sense llibre de text en aules que no tenen parets però ens transmeten coneixements vitals que van donant sentit a les nostres vides.

L'aprenentatge aquell que es dóna sense voluntat expressa de donar-lo, però que es transmet amb lligams de complicitat, va calant en l'ànima i la voluntat de les dones fins a fer sentir com a propi allò que fa el pare, el germà o el iaio. La barca, les xarxes, les captures, la venda,… Tot forma part de la seua vida.

Els homes i les dones de la família participen de la mateixa empresa familiar, són famílies pescadores. Cadascú té assignada una tasca. En terra, a la mar o l'Albufera tot suma.

Les redeires han de posar a punt les xarxes que han estat a la mar perquè puguen tornar a eixir. Faça sol, ploga, amb fred o calor, segudes al costat de muntanyes de fil teixit apanyen amb mestria intuïtiva per entreveure on està aquest forat que ha fet el cranc, la cigala o la deixalla amb la qual s'ha trobat dins l'aigua.

Quan atraquen les barques les mirades se'n van cap a les captures, per veure si hi ha molta o poca pesca. Ningú mira eixa dona que arrastra cap a la llonja les caixes repletes de mercaderia que està a punt de ser subhastada. Aquesta dona és la posera. És invisible.

Tampoc se n'adona el públic present de què en la barca hi ha una dona que ha eixit a la mar, que ha estat tirant i estirant el palangre, triant les captures i ara endreçant l'embarcació perquè estiga en condicions de tornar a eixir a navegar. És la pescadora, és invisible.

En terra, una persona de la família pescadora fa gestions administratives, segurament serà l'esposa. És invisible.

Per les aigües de l'Albufera fins fa poc cap dona podia eixir a pescar, però gràcies a la llavor que esta feia des de casa el pescador podia exercir la pesca. Teixir, enllestir, netejar,… Són tasques invisibles fetes per dones. Tasques femenines invisibles.

Les dones a la pesca han segut com a gotes d'aigua separades, discents, treballadores i transmissores que han anat acumulant i guardant al seu bagatge personal, familiar i social, cultura i tradicions.

Ara, unides han decidit formar un torrent de veus que reclama visibilitat i futur. Torrent de veus que es perceben en multitud de llengües. En les mateixes llengües que s'expressen dones de tot arreu del món.

El corrent de Dones ens porta cap a llocs com Santiago de Composte-la, Andalusia, València, Barcelona, Astúries, País Basc… a qualsevol punt de la nostra geografia, sempre amb una voluntat fèrria de donar a conéixer les condicions en què treballen.

És fàcil estar connectades quan l'element conductor és l'aigua, dolça o salada, del nord, sud, est o oest… L'aigua és corrent de vida. El si de la vida és femení.

Les dones pescadores, redeires, poseres, mariscadores, armadores… han format associacions amb objectius clars. Per tal d'aconseguir-los han exposat les seues experiències, i les seues inquietuds fins a arribar a la conclusió de què unir esforços és la millor opció per arribar a obtindre les expectatives proposades: dignificar la llavor de les dones en el món de la pesca.

Pots ser, no moltes dones de la mar compten amb titulacions acadèmiques, però son centre d'interès pel personal investigador que busca una raó, un motiu i un origen a multitud de facetes de la cultura i les tradicions que elles han sabut aprendre, guardar i transmetre perquè la nostra societat siga com és.

En Gandia l'associació s'ha format sota el nom de ADOMAR. La presidenta actualment és també vicepresidenta nacional de ANMUPESCA, Asociación Nacional de Mujeres de la Pesca. És una entitat sense ànim de lucre a la qual cada vegada se sumen més associacions de tota Espanya.

ANMUPESCA ha arribat fins a tots els racons del territori espanyol on han reclamat la seua presencia.

Les dones d'aquesta associació trauen temps d'on siga per acudir on se les reclama per explicar quines són les seues experiències en eixe món del peix, el fil i l'aigua.

A grans i menuts els interessa conèixer la traçabilitat d'eixe marisc o peix que es troben al plat. És primordial saber que les mans femenines també han contribuït al fet que arribe be, i no sols cuinant-lo sinó també en tot el procés de la pesca.

Les dones volen fer-se visibles en un món on el comú denominador és la desigualtat.

Les dones de la pesca, amb la innata saviesa que les caracteritza, han sabut traslladar als poders institucionals els interrogants que inquieta a un col·lectiu preocupat pel relleu generacional i les condicions laborals del sector femení. Perquè elles saben que comptar amb el suport institucional és molt important.

Dones d'aigua dolça i de la mar salada caminen juntes per poder deixar esteles que perduren al llarg del temps i no s'ignore la seua contribució en l'àmbit de la pesca.

Carmen Serrano Soler
Presidenta Tyrius-El Palmar

Raquel Llopis Morell
Presidenta Adomar / Vicepresidenta Anmupesca

una dona de l'albufera.

Als ulls del visitant de la ciutat de València és indescriptible bellesa d'esta, el seu patrimoni natural, cultural i social. Som una ciutat oberta amb una ubicació privilegiada, un terme municipal molt peculiar i característic que ens fa únics i marca la ciutat molt significativament, una ciutat moderna al mateix temps que històrica, banyada d'aigua, directament lidiant els besants de la mar Mediterrània i majestuosament construïda al voltant del riu Túria, una ciutat d'horta, d'arrossal i d'aigua dolça. Una ciutat amb un gran valor patrimonial cultural i social.

València, plena d'història, vestigi de conquestes i reconquestes, una ciutat que parla, ensenya, manté tots els seus elements locals i culturals. Una ciutat marcada pels treballs, al centre de la nostra ciutat si et fixes els carrers ens transporten a multitud d'oficis, gremis que ens mostren una València gremial. Entitats històriques com el tribunal de les aigües, exemple de gestió comunal de l'aigua.

Com a ciutat marítima la pesca ha marcat molt els costums i tradicions de la gent de València, eixos plats tradicionals que les nostres iaies ens cuinaven amb tant d'amor; mandonguilles d'abadejo, titaina, all i pebre, arròs a banda... menjars elaborats amb els millors productes de l'horta i la pesca, cuinats amb molt d'amor i estima per allò que és nostre, però si altra cosa la fa diferent, és la pesca del llac de l'Albufera, la pesca de l'anguila, el llobarro i la llisa... Però si quelcom la fa més peculiar si cap, és el patrimoni natural que la compon, dins del mateix terme municipal de València podem trobar un xicotet poble, un barri peculiar, una illa dins del llac de l'Albufera anomenat El Palmar.

A l'eixir de València i dirigir-te per la carretera del Saler el paisatge comença a canviar de manera notòria, comencen a visualitzar eixa horta sud, eixos arrossals, barraques i ports de l'Albufera que engalanen les postes del sol del lluent, amagant-se darrere la Serra de Bunyol. Majestuosa posta de sol que ens conduïx

als visitants i la gent local a valorar la bellesa d'este meravellós paratge natural. Territori Reial, perquè en algun temps ha sigut propietat de la corona, a partir de la conquesta de València, es declara l'Albufera patrimoni real, donada la importància dels seus recursos del llac per a les arques reals, és a partir d'ací quan es regula i s'establix el privilegi de pesca de forma escrita.

El primer document sobre l'aprofitament pesquer, data del 21 de gener de 1251, signat a la ciutat de Morella, tal com consta en el llibre dels privilegis de Jaume I, en el que es dictamina que els pescadors hauran de pagar a la corona, la cinquena part d'allò que pesca, garantint així els privilegis reals a l'Albufera. Darrere de la llavor de Jaume I, altres monarques com Pere I de València, Pere II, Martí l'Humà, Ferran I, continuen en la línia de regulació pesquera i mantenen els privilegis establits.

En 1911, es produïx l'últim canvi de propietat del llac, amb l'aprovació en les Corts espanyoles de la cessió a l'Ajuntament de València del llac de l'Albufera i la Devesa, fent-se efectiu dit traspàs mitjançant acta de cessió del 3 de juny de 1927

Si continuem per la carretera, trobem un desviament cap a El Palmar, bressol de l'Albufera, una xicoteta illa, si parlem d'El Palmar, és referir-se a l'Albufera, este poble s'ha creat a expenses del seu caràcter insular que ha condicionat fortament el seu esdevenir històric i el caràcter de la seua gent.

Al segle XVIII un grup de gent del comú de pescadors de la Ciutat de València comença assentar-se a l'illa del Palmar de forma permanent, i és a mitjans del segle XIX aproximadament, 111 pescadors possiblement provinents segurament del barri de Russafa, componen la pedania per cinc cases i un centenar de barraques.

Els pescadors d'El Palmar, s'han caracteritzat per ser homes pràctics, coneixedors del medi, que organitzen la pesca en el llac, prova d'açò són les paraules escrites per En Vicent Blasco Ibañez, en la novel·la de "Cañas i Barro", el novel·lista valencià ens descriu als pescadors d'El Palmar, i el significat dels Redolins, i també descriu la capacitat d'esta Comunitat per a explotar en conjunt i de forma responsable un bé de tots.

A partir de l'octubre, cal visitar este meravellós llac, perquè trobes quelcom únic, peculiar i diferent de qualsevol art de pesca, que sols es pot observar d'octubre a abril, durant els mesos de la pesca de l'anguila, període de màxima bellesa i moment de la millor foto del llac, és durant els mesos

amb ”r”, s’instal·len unes encanyissades similars a una almadrava, unes estructures de canyes i xarxes, col·locades estratègicament per a la pesca de l’anguila, en referís als Redolins, punts de pesca instal·lats per l’Albufera, de manera estratègica baix criteris dels experts pesquers del llac.

Al juliol, el segon diumenge, El Palmar es vist de gala, la casa de la Comunitat de pescadors del Palmar obri les portes i engalana el seu balcó amb les banderes perquè és festa, és un dia important i decisori per a l’exercici pesquer. A partir de les 12 del migdia, amb una calor humida i sufocant és reunim els pescadors/es per sortejar cada punt de pesca de l’anguila. La peculiaritat d’este acte és que la sort va ser un element imparcial que repartira entre els participants.

L’activitat pesquera tradicional en l’Albufera és un cas paradigmàtic de resistència al pas del temps, es podria afirmar que s’ha convertit en l’eix essencial de la conservació de la diversitat biològica del medi a on es desenvolupa, perquè els pescadors sempre han sigut salvaguardes de l’albufera i han aplicat pràctiques pesqueres sostenibles.

Esta activitat ve desenrotllant-se en la zona des de la prehistòria, sent l’activitat més important fins a finals del segle XVI, quan un canvi en la zona, a causa de l’aparició de nous interessos econòmics de gran potencialitat canvien la gestió i l’estat dels recursos.

El sector pesquer en el llac de l’Albufera s’ha vist molt perjudicat a causa dels conflictes d’interessos sorgits que han modificat totalment els usos i la gestió del llac, per culpa del creixement d’uns en detriment d’altres.

La que els parla, una dona de 38 anys, filla, néta de pescador, ara pescadora o sòcia des del 2000 i secretaria general de la Comunitat des del 2001, a ma casa m’han transmès eixe amor i valor per allò que és nostre, eixe amor per l’Albufera i la pesca, eixe amor per les nostres senyes d’identitat, per un poble.

Hui en dia em definiria com defensora i buscadora de consensos que milloren la convivència entre tots els actors del llac, de vegades jo mateix crec que estic un poc boja...! Tots parlen del passat, evocant i honorant aquells temps d’abundància com si la pesca haguera acabat, junt amb Pepe Caballer com no, president de la comunitat de pescadors d’El Palmar parlem del futur, per tal que hi haja un futur, adaptar-nos als nous temps, mantenir el nostre patrimoni cultural, material i etnogràfic... L’any 2016 es va declarar la pesca artesanal de l’Albufera de València i la navegació a vela

llatina, com Bé d'Interès Cultural Immaterial, fet que va suposar el reconeixement d'una activitat ancestral, que ha perviscut durant segles, però en l'actualitat, per culpa de diferents causes o a diferents impactes externs corre perill de desaparèixer, si no es prenen mesures apropiades. Amb la Declaració del BIC, esperem que siga una mesura que reconega primer el valor d'eixa activitat per la societat valenciana, i segon que les diferents administracions preguen interès a protegir com correspon el bé, és a dir, l'Albufera i les activitats, vetllant per la pervivència d'esta manifestació cultural i dels seus valors tradicionals.

Des de la Comunitat de pescadors del Palmar, insistim en el fet que hem de valorar el nostre passat, cuidar amb profunditat el nostre medi natural i intentar revitalitzar el patrimoni cultural i històric de generacions i generacions de pescadors de l'Albufera. Per això les accions, projectes i esdeveniments que estem dirigint o participant van encaminats a buscar noves ferramentes que facen sostenible pesca artesanal i el seu entorn.

Pot ser, estem en un punt, podríem dir de canvi, d'adaptació als nous temps i circumstàncies, mirant al futur i per descomptat fent per mantindre les tradicions tan arrelades, com és la pesca tradicional en el llac de l'albufera, generar interès entre les generacions venidores, que la gent jove continuem amb el llegat, que vulga, que treballem i lluitem per la conservació i millora d'esta joia natural, que és l'Albufera.

Actualment hem vist com cada dia l'estat dels recursos ambientals, pesquers de la zona han anat mancant a causa del deteriorament i col·lapse mediambiental que ha patit la zona, darrere de males polítiques de desenvolupament de les zones adjacents i de la industrialització de la zona de dalt del llac.

Els pescadors han sigut els més perjudicats, any darrere any hem vist com les nostres captures baixàvem, la desaparició de les espècies més apreciades i valorades al mercat era patent.

La vida del pescador de l'Albufera s'apaga, la bretxa laboral junt amb la inestabilitat i temporalitat de la pesca ens conduïx a la falta de professionals de relleu generacional, la història d'un poble corre risc, perquè al Palmar la pesca i la Comunitat de pescadors ho ha sigut tot, per això hui en dia, hem d'actuar, buscar noves ferramentes, fer un pla d'acció per a recuperar el sector pesquer local, fomentar la cooperació, promoció i desenvolupament de noves iniciatives, que conduïsca a una innovació local dins del respecte al medi natural, accions encaminades a la seua dinamització tenint en compte la sostenibilitat alimentària, la protecció del medi ambient i el valor de les persones.

Els efectes han suposat una disminució d'actors que es dediquen a l'activitat pesquera, una significativa pèrdua de poder, a causa dels canvis i al col·lapse ambiental hagut al llac, principalment provocat per la pèrdua de qualitat de les aigües, a la contaminació i a una inadequada regulació hídrica i la mala connexió amb el mar.

A pesar de tots els inconvenients i indicadors negatius, els pescadors creguem que hem de continuar, el legat dels nostres avantpassats no poden esborrar o oblidar sense deixar rastre. Treballem per recuperar i mantindre tots els elements que fan únics a la pesca de l'Albufera, recuperem les nostres tradicions, la nostra gastronomia i fem per transmetre als més menuts per què sense transmissió la identitat del poble es perd... Transmetre la història, el patrimoni pesquer, la gastronomia i valorar els productes són tasques que hem d'intentar entre tots transmetre.

És important que reconeguem l'impacte de la pesca al poble del Palmar, perquè que hui en dia El Palmar siga un poble turístic i gastronòmic, bressol de l'All i pebre i la paella no és cosa de la casualitat, és vestigi de la història, dels nostres avantpassats que amb la seua forma de viure, van crear un espai únic i peculiar.

Salvarem la nostra història i salvarem el nostre futur!

Amparo Aleixandre Puchades.

del centre cap a ací

Llibreters i llibreteres
Tinc un dubte molt gros
Això us ho dic de veres
Tinc un poema enginyós

Que l'oncle Granero m'envia
amb sàtira de veritat
Per al concurs de poesia
Si el trobeu per al llibret apropiat

L'oncle sempre irreverent
Fa el que l'ix del piu
Per això ens regala valent
Este poema que diu

Sempre he pensat que el govern
Fa de menys la nostra terra
Té igual que siga altern
Amb la dreta i l'esquerra

Ofrenem glòries a Espanya,
I brindem amb cassalla
Així pillem tal castanya
Que tot lo poble calla

Els polítics de la terra
No ens defenen com cal
Mai entren en la guerra
I es pleguen al govern central

No ens donen res d'ajudes,
Ni pensen en el corredor,
S'ho gasten en corregudes
Es del tot decebedor

Sembla que el nostre port
És propietat de la Meseta
I que nosaltres com a sort
Ho gaudim a la terreta

Ens barallem per qualsevol cosa
Mai ens enfadem en Castella
Te igual que la facen molt grossa
Tot menys xoriço en la paella

Madrid és terra de reis
Amb les corts i els seus lleons
Sempre agranen per a ells
I tots tributem als Borbons.

A l'estiu ocupen Gandia,
A l'hivern tornen a casa
Però no li digues bon dia
Que li sonarà a amenaça.

Es València terra de falles
De la llum i del color
Però si per tot calles
T'empraran de mocador

L'Oncle Granero no traga
Estic esperant el moment
Quan digueu em pose de vaga
Fins un bon finançament

Fem comboi per la taronja
Que està quedant-se a l'arbre
Fa temps que no arriba a la llotja
Mentre ells compren a un altre

Tal volta semble un ploró
Me té igual la resta que facen
A mi tot m'importa un colló
I no callaré fins que m'escolten

Ací el poema termina
I si algú s'ha enfadat
Ha de saber que la sàtira és aixina
I ell una miqueta amargat

L'Oncle Granero

la fúmiga

Com sona a Diputada «La Mediterrània»?
La banda sonora de l'exercici 2018/2019, com ja haureu escoltat és Mediterrània de «La Fúmiga».

Mediterrània ha segut l'èxit de l'estiu al panorama de música en valencià. Els responsables d'aquesta cançó son «La Fúmiga» un grup d'Alzira format a l'any 2012, per músics de vent i percussió que ha portat la seua proposta festiva del carrer als escenaris, barrejant diferents estils com ska, ritmes llatins, punk.... han segut definits (a la revista digital Tresdeus) «com una fusió de música entre la cultura de banda i la música alternativa en valencià».

Hem tingut la sort de poder parlar per a aquest article amb Jose Beteta cantant i compositor de «La Fúmiga».

Com començà l'aventura de La Fúmiga? Com foren els vostres inicis?
La Fúmiga és eixe grup d'amics que va sorgir de les aules de la Societat Musical d'Alzira i que es patejaven el país tocant a tot tipus de festes de carrer. Una nit d'estiu al 2012 decidirem posar-li nom a eixe grup i així va sorgir La Fúmiga. En un principi per oferir un oci alternatiu al nostre poble organitzant festes autogestionades on nosaltres érem els encarregats d'amenitzar la vetlada. Poc a poc anàrem canviant el model d'espectacle cap el que hui coneixem.

Encara que haveu dit en alguna ocasió, que no vos molesta que vos presenten com una Xaranga, òbviament no sou una xaranga.... o sí?
A nosaltres ens agrada dir que som la versió valenciana d'un fenòmen que s'ha donat abans en altres indrets del món, el de les agrupacions tradicionals de carrer que pugen a un escenari. Això comporta un canvi repecte al concepte tradicional de xaranga, en termes d'instrumentació, repertori i posada en escena. Així i tot, un dels èxits de La Fúmiga és que la gent,

reconeixent-nos com a un grup més del circuit valencià, ens associa a les festes de carre. Eixa fusió d'ambdos mons és una del es bases del nostre projecte.

Quina és la vostra relació amb la festa fallera.
Els músics que formem La Fúmiga tenim una relació directa amb el món faller. Molts de nosaltres portem quasi 20 anys tocant en les nostres respectives xarangues a les falles d'Alzira, una localitat amb molta tradició festera. Estem convençuts que els anys de picar pedra en el carrer ens han donat uns aprenentatges que ara apliquem al nostre actual projecte. Ens han servit per empatitzar i interactuar amb el públic d'una manera més directa.

Quan va ser la vostra primera gran actuació a un escenari, com a grup alternatiu?
El 2015 oferíem un espectacles de dues parts on la segona era més alternativa. Concentràrem tot eixe repertori alternatiu en un espectacle d'una hora i se'ns brindà l'oportunitat d'actuar en el primer Concert del 9 d'octubre a Alzira amb grups referents per a nosaltres com Txarango o La Gossa Sorda. Això va fer que la nostra agència Pro21 es fixara en nosaltres i apostara per un grup diferent en l'escena valenciana. Des d'aleshores decidírem triar eixe camí, abandonar definitivament el carrer i adaptar-nos al que requereix el nou món on ens endinsàvem.

En 2017 el vídeo de karrasketon va ser un èxit a youtube, quina repercussió va tindre aquest fet en vosaltres com a grup?
Karrasketon ja venia pegant amb força al carrer, ja que és una composició pròpia inicialment pensada per a banda i que s'havia fet famosa gràcies a les xarangues que la interpretaven. El que férem va ser donar-li un format d'estudi amb bases de reggaeton, una lletra festiva, la col·labo de la nostra amiga Mireia de Pupil·les, un grup ja consagrat, i un videoclip que transmetera bon rotllo. A nivell intern va ser una injecció d'autoestima per vore que podiem fer coses pròpies amb bona acollida entre el públic. Per altra banda este tema ens va permetre posicionar-nos en el panorama musical valencià i arribar a molta més gent. Karrasketon va ser la carta de presentació de la nova Fúmiga.

Parlant del present; com sorgeix la cançó mediterrània?
Volíem repetir l'experiència del 2017 i llançar una cançó estiuenca que parlara de nosaltres com a poble, com a societat. Un tema que ens identificara a tothom per damunt de totes les diferències. En el moment en que ens sentàrem a composar Mediterrània, estàvem veient cada dia a la tele migrants ofegant-se a les nostres costes, fugint de la fam i la guerra. No podíem fer una cançó que obviara estes imatges. Com a músics tenim la sort de tindre una ferramenta, un altaveu per fer arribar missatges a molta gent. I volíem dir la nostra.

Com aconseguiu ser l'ànima de la festa, i al mateix temps una cançó amb un clar missatge de denúncia social?
Si ens fixem, molta de la música comercial triomfa tot i tindre unes lletres de vegades amb continguts masclistes o on es plantegen les relacions des del punt de vista de l'amor romàntic, que no és altra cosa que injectar-nos el patriarcat en vena. Calia fer una música que arribara al gran públic però que fugira de tot açò, i a la vegada transmetre un missatge ferm de defensa dels drets humans. Al remat el secret és fer una lletra positiva, que parle de valors, de solidaritat, d'obrir portes. Música que faça moure cames i consciències.

Del futur, quins son els propers projectes de La Fúmiga?
Mentre escric estes línes estem planificant les dates de gravació del nostre pròxim videoclip que ja vos anuncie que serà calentet, per escalfar l'hivern mediterrani. Més enllà d'este nou tema, el 2019 es presenta ja carregadet de concerts i amb moltes ganes de seguir oferint temes i continuar gaudint d'esta bogeria que es diu La Fúmiga.

Per finalitzar: On és la gent de la mediterrània?
A cada carrer, a cada cantonada, a eixa València en flames, però també a Palestina, Grècia, Líbia, Itàlia, el Magreb. Pobles units per una mar que no pot ser un cementeri. Obrim les ments i obrim les mans.

mediterrània

DIPUTADA 2019

comissió 2019

Juan Fermín Martínez i Navarro
President 2019

saluda del president

Un any més tinc el plaer i l'honor de fer el saluda de la nostra falla. El que començà en "a veure el que ix" s'ha convertit en "a veure el que fem enguany", jo pense que ho aconseguirem, el primer gaudir de la nostra falla, ja que hem apostat per fer una falla com la nostra comissió, diferent, i que te alguna cosa que dir en aquest, el nostre món faller. Com no, donar les gràcies als representants de l'any passat.

Laura: que ens ha representat amb un somriure i un saber estar en tots i cada uns dels actes, inclosa la fonteta que va ser un somni. Gràcies.

Carles: sempre al costat de la seua F.M.I gaudir d'ella i a voltes un poquet nerviós

Maribel, que dir d'una dona, que a qualsevol el feia gaudir del moment siga d'oci o fóra protocol·lari. Moltes gràcies als tres. De segur que els representants d'enguany intentarem estar a la vostra altura i inclòs intentar gaudir com vosaltres.

Sofía: Agafant el relleu de la seua germana, amb la seua timidesa tendresa i amb ganes de passar-ho bé amb la comissió.

Marc: el que escomençà com una broma s'ha fet realitat, ser el nostre president infantil. Extravertit i responsable.

Rocío: que dir d'una dona que va nàixer a la nostra comissió, riallera, perfeccionista i prou inquieta.

Junts els quatre ho intentarem passar molt bé, amb l'ajuda de tots.

No puc deixar d'agrair a tots. El que fan possible tota aquesta botxeria amb ganes i il·lusió es pot aconseguir tot o quasi tot. El difícil ho fem i l'impossible ens costa un poquet més, animem com zombis i tenim una orquestra que no fa falta que estigueren els instruments afinats, ja que sempre sona i no és la flauta, són les ganes d'animar, passar-ho bé i gaudir amb cada moment de l'any. Ja que la falla és atípica la comissió també, ho és botxa i capaç de contagiar la nostra botxeria.

Desitjar-vos un any molt especial, als representants i a la resta de persones que integreu la nostra falla SANT VICENT DE PAÜL DIPUTADA CLARA CAMPOAMOR.

Us desitge unes bones falles.

Juan Fermín Martínez i Navarro
President 2019

junta directiva

PRESIDENT
Juan Fermín Martínez i Navarro

VICEPRESIDENT 1
Salvador González i Cabo

VICEPRESIDENT 2
Domingo Vázquez i Orón

VICEPRESIDENT 3
José Miguel Godoy i Serrano

VICEPRESIDENT 4
Amadeo Navarro i Martínez

SECRETARIA
María José López i Faus

TRESORERA
María del Mar Parra i Talavera

COMPTADOR
Alberto Martínez i Madramany

VICECOMPTADORA
Mariví Collado Pérez

BIBLIOTECÀRIA - ARXIVERA
Salomé Gil i Mora

DELEGADA FESTEJOS
Raquel Blanco i Mellado

DELEGADA LOTERIA
María Pilar Márquez i Bermejo

DELEGADA PRESENTACIÓ
Marta García i Salinas

DELEGADA INFANTILS
Auxi Lanzat i Roig

DELEGADA MONUMENT
Francisca Castellano i Guillem

DELEGAT DE LLIBRET
Juan Felipe Sanahuja i Muñoz

DELEGADA DE BARRA
Susana Bornay i Landete

DELEGATS DE BARRA NOCTURNA
Víctor Argüello i Lava
Juan Manuel Tomás i Aspas

DELEGADA DE PROTOCOL
Marta Parra i Montaña

DELEGADA D'AGRUPACIÓ
Adoración Parra i Talavera

comissió major

Carmen Mª Acevedo i Parra
Fco. Jesús Alamino i Bautista
Aroa Alamino i Bautista
Manuel Álamo i Bañuls
Sofía Al-Awa i Estela
Vicente Amo i Martínez
Víctor Argüello i Lava
Ángeles Armero i Berlanga
José Balaguer i Blasco
Carmen Mª Barres i Pauls
Susana Barres i Sebastiá
Mª Jesús Bautista i Gabaldón
Raquel Blanco i Mellado
Susana Bornay i Landete
Fco De Borja Bueno i García
Pilar Bueno i Sanchis
Fernando Cabrero i Martín
Mª Jesús Camarena i Cortés
Rebeca Casas i Martínez
Francisca Castellano i Guillém
José Pedro Cerdán i Fernández
José Ramón Chulvi i Burgos
Mª Vicenta Collado i Pérez
Mª Teresa Conde i Corbacho
Mª Amparo Cuñat i Del Olmo
Natxo Damaso i Vega
Amelia De La Torre i Reyes
Ana Delia Díaz i Mediavilla
Julia Dolz i Martínez
Ana Espuig i Cresencio
Mª Carmen Esteban i Reyes
José Esteve i López
Daniel Fernández i García
Clara Fernández i Losilla
Mª Leticia Fernández i Vicente
Miguel Angel Fernández i Vila
Amparo Fornas i Piñón
Pedro Funes i García
Oscar Galindo i Navarro
José García i Meseguer
Mª Dolores García i Meseguer
Marta García i Salinas
Mª Salomé Gil i Mora
José Miguel Godoy i Serrano
Salvador González i Cabo
Pedro Joaquin González i Camacho
Eva Gloria González i Moya
Adolfo Grao i Silvestre
Fco. Javier Gutiérrez i Pascual
Noemi Gutiérrez i Vigo
Amalia Hernández i Cádiz
María Hernández i Lanzat
Angel Hernández i Salvador
Enrique Herrera i González
Nieves Iglesias i Barco
Laura Lanzat i Roig
Auxi Lanzat i Roig
Fco. Javier Lázaro i Moreno
Rafael Lluch i Belmonte
José Carlos López i Calvo
Inmaculada López i Faus
Mª José López i Faus
Esther López i Pérez
Luís López i Rubio
Marta Lumbreras i Blasco
Jorge Juan Marín i De Gracia
Pilar Márquez i Bermejo
Lorena Martínez i Gil

Alberto Martínez i Madramany
Alicia Martínez i Martínez
Juan Fermín Martínez i Navarro
Rocío Martínez i Parra
Dionisia Martínez i Tercero
Esther Mellado i Márquez
Melanio Montaña i López
Inmaculada Mora i Rubio
María Ángeles Muñoz i López
Helena Muñoz i López
Christian Navarro i Armero
Patricia Navarro i Armero
Amadeo Navarro i Martínez
Paula Navarro i Rodriguez
Julia Navarro i Rodriguez
Marta Navarro i Vallés
Sofía Nieto i Torres
Elisa Ortega i Barres
Mª José Ortega i Barres
Mar Ortega i Pinilla
Fco. Santiago Ortíz i Tercero
Javier Pagán i Castaño
Marta Parra i Montaña
Yolanda Parra i Talavera
Adoración Parra i Talavera
Mª Del Mar Parra i Talavera
María José Pau i Casado
Juan Pau i Martínez
Carmen Pauls i Soler
Mª Isabel Pedregosa i Moreno
Carmen Peiró i Conde
José Vicente Peiró i Pons
Carolina Peña i Sánchez
María Amparo Pérez i Castellano
Adrian Pérez i Valera
Paula Piñango i Camarena
Norberto Piñango i Ripollés
María Pons i Márquez
Luís Pons i Pons
Mª Isabel Quintero i Soria
Luís Ramírez i Moret
Ana Robledo i Sánchez
Antonio José Rodes i Ramón
Mª José Rodriguez i Pérez
Teresa Roig i Sales
Mª Antonia Rubio i Nuñez
Mª José Sanahuja i Muñoz
Diego Sanahuja i Muñoz
Juan Felipe Sanahuja i Muñoz
Francisca Sánchez i Capilla
Ana Sánchez i Capilla
Luís Alonso Sánchez i Jurado
Miguel Sánchez i Rodríguez
Laura Sánchez i Sánchez
Lourdes Sánchez i Sánchez
Pascual Sanz i Alzamora
Nieves Sanz i Llopis
Pedro Miguel Sanz i Mir
Juan Manuel Tomás i Aspas
Cristina Torres i Castillo
Mª Pilar Torres i Castillo
Nuria Utiel i Valero
Miguel Ángel Valero i Terrón
Mª Del Mar Valero i Vicente
Mª Teresa Vallés i Ruiz
Domingo Vázquez i Orón
Visitación Vigo i Arroyo
Concepción Villarroya i Semper
Noelia Zambrana i Bueno
Mario Chulvi i Rubio
Jordi Ferrández i Chulvi
Inés García i Dolz
Andrés García i Dolz
Sara Hernández i Lanzat
María Martínez i Gil
Raúl Martinez i Parra
Lucía Ortiz i Pau
Raquel Ramirez i Fernandez
Sergio Romero i Castilla
Andrea Valero i Sánchez

recompenses

BUNYOLD'OR I BRILLANTS AMB FULLES DE LLORER
Lopez Faus, Maria Jose

BUNYOL D'OR AMB FULLES DE LLORER
Cuñat Del Olmo, Maria Amparo
Dolz Martinez, Julia
Esteban Reyes, Carmen

BUNYOL D'OR
Quintero Soria, Maria Isabel
Conde Corbacho, Mª Teresa
Muñoz Rius, Ruben Daniel
Peiro Pons, Jose Vicente
Peña Sanchez, Carolina
Piñango Camarena, Paula
Sanahuja Muñoz, Juan Felipe
Zambrana Bueno, Noelia

BUNYOL D'ARGENT
Argüello Lava, Victor
Castellano Guillem, Francisca
Pauls Soler, Juana Carmen
Peiro Conde, Carmen
Vazquez Oron, Domingo

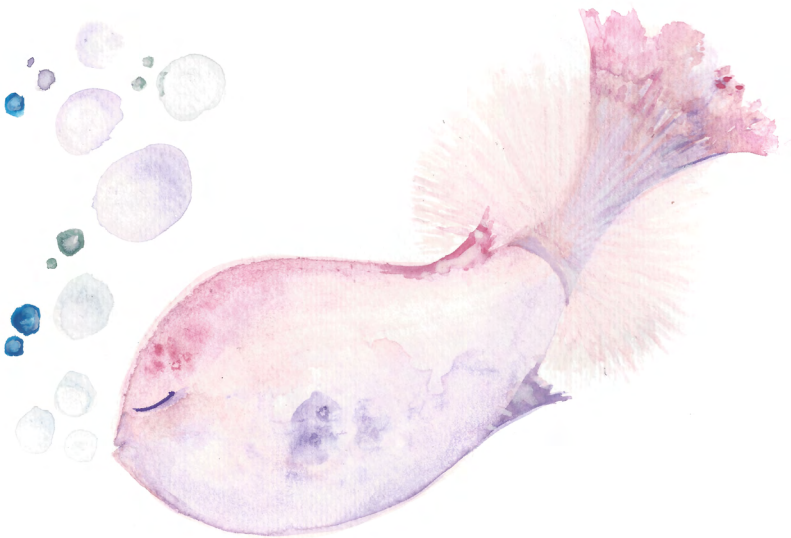

saluda fallera major

Hola!
Volia compartir amb vosaltres el meu secret, el dia 16 d'abril és una data que romandrà per sempre gravada a foc en el meu cor.

Veritat que tots tenim un somni? Doncs em sent afortunada de poder dir que el meu, aquest dia, es va complir.

Diputada i Parra, Parra i Diputada són per a mi sinònims, ja que des que vaig nàixer les nostres vides han estat lligades. Estant en el ventre de la meua mare, ja era addicta a la inconfusible olor a pólvora que només una vertadera valenciana pot entendre i que

no hi ha paraules que el puguen descriure. No és una sensació única? També escoltava el baluern de la mascletà en la plaça de l'Ajuntament, i tot seguit, el nostre himne regional. Sospite que és per això, pel que ara mateix, corre aquest sentiment faller per les meues venes.

Parlant de somnis, no veig el moment que arribe el 17 de Març, quan jo, com a fallera major de la falla "Sant Vicent de Paül Diputada Clara Campoamor", la meua falla, la nostra falla, travesse les torres de Serrans en direcció a l'ofrena i vestim a la Verge amb les nostres millors roses. Segur que enguany queda preciosa.

No sé vosaltres, però jo ja tinc clar que desitge demanar-li a la Verge: "fes-li una besada de la meua part tu que pots a les meues dues estreles que estan allà a dalt".

En primer lloc, volia agrair a la meua mare tot l'esforç que està fent perquè jo puga estar vivint això. Mai podré retornar-te en aquesta vida tot el que fas per mi Mamà. Tampoc podré agrair-te mai que m'hages inculcat aquest sentiment faller, perquè visc cada any de la meua vida desitjant que arribe el mes de març.

En segon lloc, m'agradaria que sabéreu que per a mi és un honor poder representar-vos i que faré tot el possible per a deixar la nostra falla on mereix. Em sent en deute amb vosaltres família, sempre us heu portat genial amb mi.

No podria haver tingut millor companyia per a intentar-ho, i no tinc dubte, que el nostre president infantil Marc i la nostra fallera major infantil Sofia m'ajudaran a aconseguir-lo. De tú, Juanfer, esperem que poses a la nostra disposició la teua experiència i ens guies en aquest any tan esperat per a nosaltres.

Per a finalitzar, desitge que enguany i aquestes festes siguen especials per a tots, i que com sempre, allà on anem deixem petjada, perquè només els afortunats que pertanyem a aquesta meravellosa minoria sabem l'encant especial que posseïx.

Desitge de tot cor que a la nostra falla, li oferiren molts èxits.

Demostrem ser la gran família que hem sigut aquests 38 anys, des que l'any 1981 la fundarem amb el nostre esforç i continuem escrivint amb lletres d'or moltes més pàgines a la seua història tots junts.

Visca València! Visquen les falles i visca la Falla Sant Vicent de Paül Diputada Clara Campoamor!!!

La vostra Fallera Major 2019, Rocío Martínez i Parra.

Rocío
Martínez i Parra
Fallera Major 2019

Enguany Rocío aporta en gràcia amena
el port i l'elegància de l'espiga
que brolla de la terra fent-se amiga
del sol que esta València nos ofrena

Tu portes la finor que el cor alena
en vore una vaixella ben antiga
en eixos dibuixets que el pinzell lliga
i en gràcia l'artesà els encadena

Rocío veu complir-se emocionada
el somi que despunta com l'albada
en este mes de març abellidor

I al rant del cadafal que es torna flama
en vítols nostra falla hui t'aclama
de totes nostres dònes....¡¡¡la millor!!!

Sito Sanchis

Esta Falla és la de Diputada
i la planten en una rotonda,
la dediquen a la mar salada…
Vaja Falla més catxonda!
Mentre la humanitat no prenga nota
i tire plàstic a la mar
en esta Falla tan molona l'usem "pa" decorar.

La nostra mar està malalta,
malalta d'un virus molt peculiar
que ho ompli de residus
nomenat "esser Humà"
Plàstics, petroli i altres coses
que no es poden ni nomenar,
si no cuidem la nostra naturalesa
quin futur als nostres xiquets anem a deixar?

Què bonica és la mar
en aigües transparents
Fruir de la fauna marina,
posidònies i coral,
per als amants de la naturalesa
una experiència total.

El nostre Mediterrani guarda tresors
de gran diversitat,
peixos, tortugues, balenes,
fins i tot algun calamar,
els perduts de pirates
per la seua vanitat
tots junts conviuen
en les profunditats de la Mar.

explicació falla gran

La nostra fauna marina
fuig de l'exterior,
de la vida contaminada
i també del contaminador.
milions dels nostres amics
perden la vida en la mar,
per confondre els nostres residus
en alguna cosa per a menjar.

500 és una xifra que sola no diu res,
pot ser un Bin Laden o "D" en romans,
però si parlem d'anys és
el que el plàstic tarda a reciclar.

El calamar és un cefalòpode
que habita en la mar
que fuig quan està en perill
tirant tinta sense parar,
desapareix com un mac
en defensa o en atacar,
és una criatura molt llesta
i sobretot singular.

En la mitologia nos conten
d'un exemplar descomunal
"el kraken" ho cridaven
els que es varen conseguir salvar.

El calamar de la nostra Falla
promet no contaminar
puix està fet de fusta i corda
com els antics vaixells de pescar.

Ricardo Alcaide

saluda del president infantil

Hola fallers i amics:

Per si algú no em coneix encara sóc Marc el president infantil d'enguany. Estava desitjant escriure aquest saluda a tota la meua comissió i a tota la meua falla. M'encantaria convidar-vos des d'ací a participar en la nostra gran setmana fallera, esteu preparats? Ja s'acosten les FALLES!!!!

Prompte estarem embolicats en l'ambient faller: mascletàs, cercaviles, berenars, música, la cridà, la plantà, l'ofrena i sobretot petards MOLTS PETARDS!!!! MMMMM... JA FA OLORETA DE PÓLVORA.... i com no rialles, moltes rialles!!!!

M'encanta la meua falla i vull que tot el que llija això s'òmpliga d'il·lusió com jo, així que ja sabeu us convide a tots i totes, els fallers, les falleres, majors i xicotets i també a tots els veïns del barri a gaudir de les festes més divertides, alegres, emocionants i amb més sentiment del món.

I per a acomiadar-me voldria agrair a tota la meua família fallera de Diputada el bé que m'heu fet sentir des del primer dia que vaig trepitjar el casal, a tots els meus xicotets grans amics que formen la meua comissió a la nostra delegada d'infantils (la meua tia Auxi) i en general a totes les delegacions que feu aquestes festes tan divertides perquè tots estiguem junts, als meus pares per ajudar-me a complir aquest somni i sobretot a Juanfer, Rocío i com no a la meua fallera major infantil Sofía per aquest any tan fantàstic i divertit que estem passant.

Vull que un any més siguem la falla més "guay" de València i que la gent del barri somriga quan ens vegen passar pels carrers amb la nostra música a tope i per descomptat amb els nostres petards.

Us desitge unes felices falles 2019 i que tots junts aconseguim passar un any inoblidable.

Besos a tots.

Marc Grao i López
President Infantil 2019

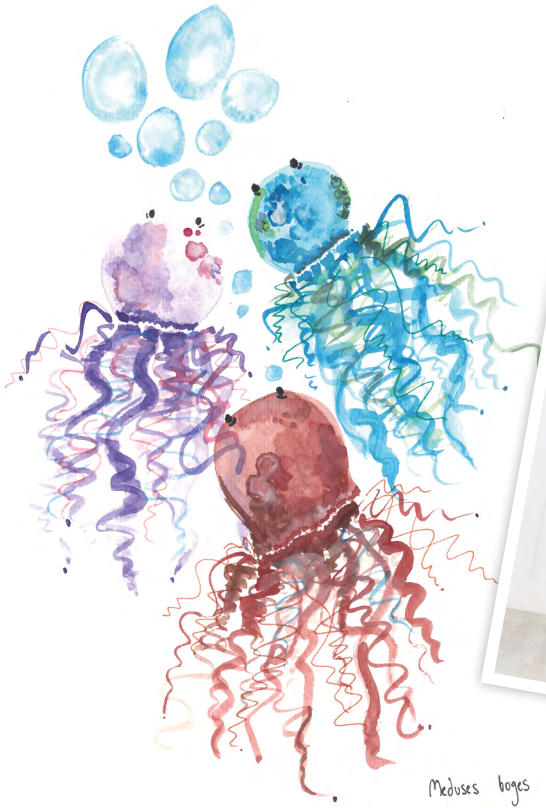

Marc Grao i López

President Infantil 2019

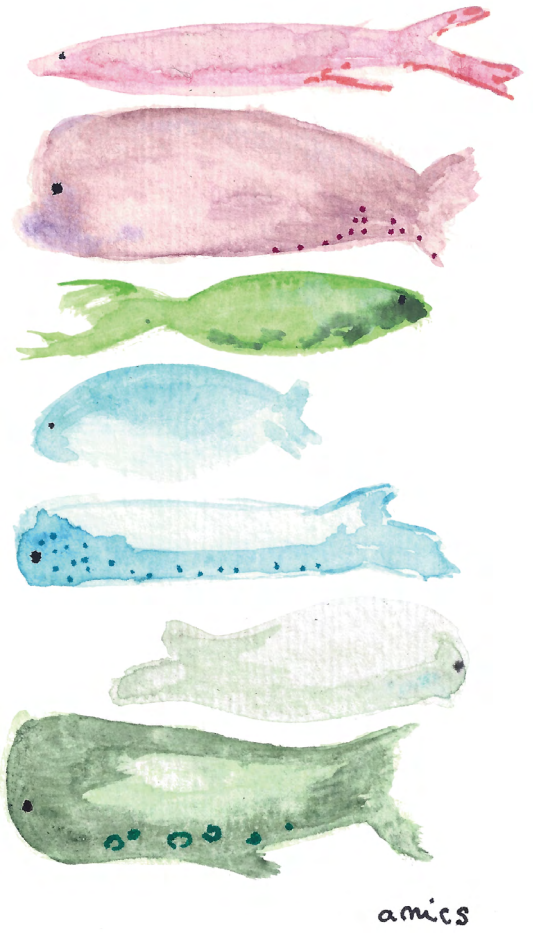

junta directiva infantil

PRESIDENT
Marc Grao López

VICEPRESIDENT 1
Carles González Torres

VICEPRESIDENT 2
Javier Gutiérrez Vigo

SECRETARIA
Angela Casan Lanzat

TRESORERA
Andrea Casan Lanzat

COMPTADOR
Oriol Cosido Lanzat

DELEGADA
Berta Pagán Barres

DELEGAT
Arnau Galindo Pedregosa

comissió infantil

Sara Álamo i Espuig
Daniel Álamo i Espuig
Vega Amo i Fernández
Vicente Amo i Fernández
Lidia Andrés i Lanzat
Jorge Cabrero i Cabello
Andrea Casan i Lanzat
Ángela Casan i Lanzat
Sergio Cerdán i Pons
Sofía Cerdán i Pons
Natalia Chulvi i Rubio
Lucía Cortés i González
Oriol Cosido i Lanzat
Amalia Faubel i Hernández
Maria Faubel i Hernández
Nerea Ferrández i Chulvi
Adriana Galindo i Pedregosa
Arnau Galindo i Pedregosa
Andrés García i Dolz
Elvira García i Lara
David Godoy i Ortega
Carles González i Torres
Marc Grao i Muñoz
Aitana Guerola i Fernández
Javier Gutiérrez i Vigo
Mario Higueras i Parra
Sofia Jiménez i Navarro
Adriana Jiménez i Navarro
Óliver Lagullón i Llorens
Daniela Lluch i Alamino
Iván López i Ortega
Estela López i Pérez
Helián Marín i Navarro
Carlos Martín i Sanz
Javier Martín i Sanz
Andrea Martínez i Collado
Marta Martínez i Collado
Aitana Navarro i Moyano
Laura Ortíz i Pau
Berta Pagán i Barres
Victoria Pagán i Barres
Alan Pérez i Cortés
Noa Pérez i Cortés
Lucia Pérez i De La Peña
Marta Peris i Castellano
Aurea Raga i Lumbreras
Marta Ramírez i Fernández
Eva Rodríguez i Lafuente
Mario Rodríguez i Lafuente
Sergio Romero i Castilla
Carmen Sanahuja i García
Lucía Sanahuja i García
Noelia Sanahuja i González
Leire Sanahuja i González
Rodrigo Sánchez i Díaz
Daniela Sánchez i Gala
Celia Sanz i Balanza
Laura Sanz i Dolz
Gurleen Singh i Bornay
Ainhoa Tomás i García
Mª Magdalena Tomás i García
Sofía Valero i Sánchez
Lucas Vázquez i Torres

natalicis

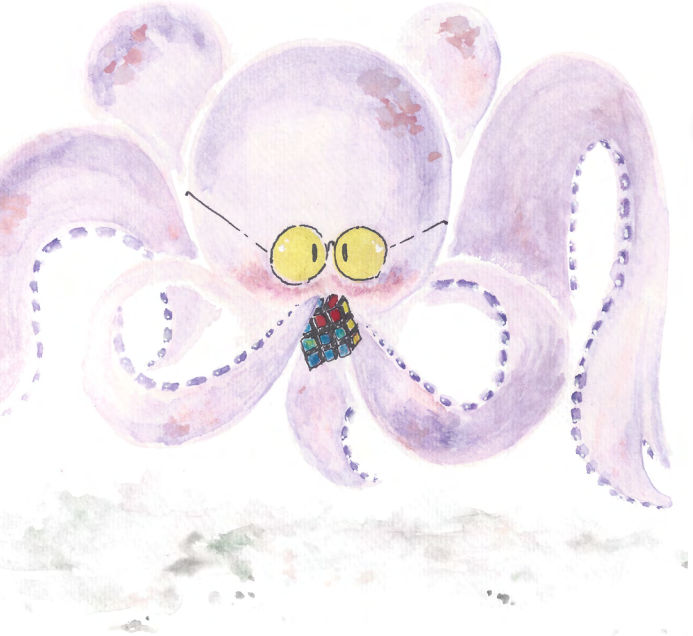

el polp juga al Rubik

David Godoy Ortega
29 Març 2018

Daniela Lluch Alamino
7 Juny 2018

Vicente Amo Fernández
25 Juliol 2018

Sergio Cerdán Pons
16 Novembre 2018

recompenses infantils

DISTINTIU D'OR
Grao Muñoz, Marc
Chulvi Rubio, Natalia
Guerola Fernandez, Aitana

DISTINTIU D'ARGENT
Cortes Gonzalez, Lucia
Faubel Hernandez, Amalia
Faubel Hernandez, Maria
Sanahuja Garcia, Carmen

saluda fallera major infantil

Benvolguda comissió:
Pertany a la falla Sant Vicente de Paul-Diputada Clara Campoamor des de que vaig nàixer i no sabeu la il·lusió que em fa ser la fallera major infantil d'aquesta falla. Espere representar-vos com us mereixeu.

Desitge que tingueu tantes ganes com jo de començar la setmana fallera i que la disfrutem al màxim amb els amics i la família. Cal conseguir entre tots que siguen uns dies inoblidables.

Vull donar les gràcies a tot el món que ha fet possible aquest somni, pero sobretot als meus pares, Lourdes i Miguel, i a la meua germana, Andrea. Moltes gràcies també a Rocío i Juanfer per cuidar-me en tots els actes i a Marc per estar tota l'estona al meu costat.

Sofía Valero i Sánchez

Sofía
Valero i Sánchez
Fallera Major Infantil 2019

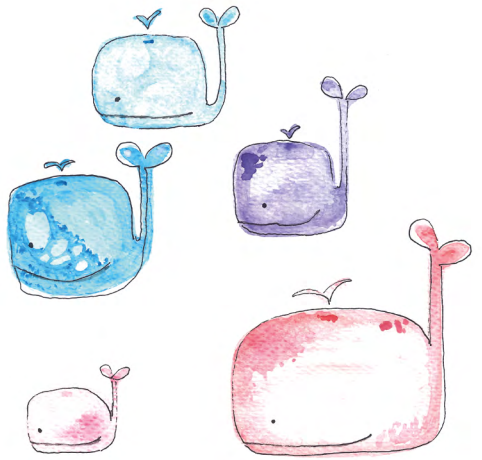

explicació falla infantil

Veniu xiquets i xiquetes
Veniu ací
No us feu mal amb les branquetes

Hem vingut a l'Albufera
Llar d'ánecs, peixos i pardals
Per aprendre una jornada sencera
De la cura de la flora i dels animals

No fa falta ser feministes
per a comprendre que al palmar
les xiquetes no volen ser consumistes
sinó tirar la canya per a pescar.

El xiquet de la melena
veu que els peixos son mascle o femella
i no troba cap problema
en què el pescador tinga piu o mamella

La xiqueta a conclòs
que per ser un xiquet especial
no ha d'estar exclòs
de cap dels seus grups socials.

Vol contribuir la xiqueta
a mantindre la diversitat del planeta
Cuidant i mimant la biosfera
Fins i tot pentinant l'Albufera

Els scouts siguen blancs o negres
No tenen res especial
No importa tampoc el seu génere
aporten tots per igual

Aquest xiquet immigrant
Ha de gaudir de l'albufera
Com qualsevol caminant
Que naix a la nostra vorera

El monitor ensenya els valors socials
als xiquets que escolten atents
Per què respecten els animals
I la natura defensen valents

És un monitor molt savi
Tot ho explica content
Ho aprengué del seu avi
Quan era molt jovenet

L'ecologisme té molt de sentit
Deixem l'Albufera ben neta
Mil voltes ho ha repetit
Del millor que hi ha en el planeta

Un gos verd és molt estrany
Com un mòbil per a Einstein
Qui sap si algun any
Podem fer al Frankenstein

Es una barca barada
o una banyera parada
Es la nostra Albufera
en la falla representada

No és estrany ací trobar
Una espècie en perill d'extinció
Un artista faller que no para de buscar
Materials per a la seua creació

Pere Miat

CATEGORIA "A" MAJORS DE 8 ANYS

1a Classificada

Salvem la mar

Hi havia una vegada una xiqueta anomenada Carla. La xiqueta creia que els seus pares li estaven ocultant una cosa per què mai la deixaven anar a la platja. Aleshores va preparar un viatge amb el vaixell del seu iaio. Els pares van dir que si amb la condició que mai es ficaria a l'aigua. I es va anar amb els seus pares dins del mar Mediterrani. Quan van arribar al lloc on volien anar el vaixell va frenar molt fort i la xiqueta va caure al mar. De sobte es va convertir en una sirena. Carla no sabia com podia respirar tant de temps sense ofegar-se baix de l'aigua. Aleshores Carla va cridar a crits a la seua mare. La mare sorpresa es va llançar a l'aigua i també es va convertir en sirena. Carla li va dir a la seua mare si podien baixar al mar i la mare li va dir que si per què a Carla li feia molta il·lusió. Al baixar a la mar es van trobar moltes sirenes. Les sirenes van dir que els humans s'estaven carregant el medi ambient tirant tant de fem al mar. La mare de Carla va suggerir que se n'anaren a la mare terra a dir-li el seu problema. Ella no podia quedar-se de braços creuats. Aleshores la Mare Terra va transmetre un missatge als humans, diguen-li que han de cuidar el mar perquè gràcies a tot el fem que tiren al mar s'estaven carregant el medi ambient. Els humans van entendre el missatge de sobra. Carla va organitzar una recollida de fem per tota la ciutat. Però el conte no va terminar així, els humans van ser prudents i feliços per sempre.

Laura Ortíz Pau (11 anys)

2a Classificada

Disney al Mediterrani

Aquesta història comença baix l'aigua. Molts quilòmetres davall del nivell del mar. N'hi havia un castell, era un palau preciós. Era el més impressionant i inigualable del mediterrani. En ell hi vivien tots els personatges de Disney. Des dels prínceps fins a peixos xicotets. El palau era enorme. Imaginat si era gran que, n'hi havia una habitació per a cada personatge de Disney! Les princeses estaven en un jardí preciós totes juntes, parlant dels seus amors i assumptes personals. Tot eren flors de colors, pardals... Pardals baix

l'aigua!!! Sí, allí tot era màgia. Després d'uns moments de màgia un monstre transparent i xicotet va aparéixer. Elles no sabien com reaccionar. Uns moments després es van adonar que el monstre xicotet i transparent no era el que pensaven era pitjor!!!! Era un tros de plàstic. Van avisar al propietari del palau i li van dir que foren a la recerca del culpable. Després d'una recerca molt llarga, es van donar que eixos monstres transparents i xicotets provenien de dalt, del planeta dels humans. Els humans es volen aprofitar de nosaltres!! Va cridar una princesa. Despés d'haver de pensar, van quedar en fer alguna cosa per a impedir-ho. Van lluitar, i al final els humans es van adonar de què estaven fent i que podien acabar matant el que els va donar la vida milers de segles abans... La Natura. Quan les princeses van arribar de nou al seu jardí eren les heroines. Mai més van vore un monstre transparent i xicotet. I Disney en el mediterrani va tornar a ser festa, flors i pardals. Seguix encara sense saber com viuen els pardals baix l'aigua. Però si sé que aquest lloc estava ple de màgia

María Tomás García (11 anys)

3a Classificada

La magia del mediterrani

Hi havia una vegada prop de València. Dos amigues se'n van anara divertir-se a la platja quan van vore a un grup de fallers jugar, al cap d'un poquet de temps es van anar a ficar-se a l'aigua i es van anar llunyque al cap del temps no se'ls veia, hi havien desaparegut! Durant huit dies les van buscar dia i nit però res no van trobar res.

Els fallers no havien desaparegut, no més s'havien transformat en peixos! No sabien que fer i durant dies set falleretes molt inteligents començaren a revisar tot per a saber que les havia convertit en peixos, durant la recerca van conèixer moltes varietats de peixos però un era impresionant s'havien fet amigues de Nemo, un peix molt peculiar però molt graciós.

Eixa mateixa nit, Nemo va contar a les falleres una terridora història sobre la corda dels humans, una vella corda penjada prop de Dènia, que si la tocaves els humans te portaven a la superficie i no sobrevius mai.

- I com podriem passar per ahí sense que ens atrape la corda dels humans? - va preguntar una de les set falleretes.

- A soles n'hi ha una forma d'aconseguir-ho -va dir Nemo – Seguiume!

Molt de temps després van arribar fins a la terrorífica corda dels humans però quan van arribar... Hi havien borses de plàstic, llandes de coca-cola, calcetins, peixos morts....Eixa zona era horrible però a la fi van arribar a la terrorifica corda, havien de pasar tot això fins a la terrorifica corda però lo més dificil no era allò era tornar a ser humans com abans, un grup de fallers destinats a gaudir i explotar petards en falles.

A la fi amb l'ajuda de Nemo van aconseguir arribar i sobreviure tots però la pregunta era … Com podrien tornar a ser persones? Per fi una fallereta va pensar que si mai embrutavem l'aigua i ens tornariem a convertir en persones. Però per això tot el món deuria col·laborar per a que així es salvaren els peixos i es salvara l'aigua de la bruticia.

Aitana Navarro Moyano (12 anys)

3a Classificada

Les cartes de la mar

Jo l'11 de gener vaig decidir comprar-me eixes cartes modernes del mediterrani. Quan vaig anar al meu dormitori i les vaig obrir, em va aparèixer un mar ple de fem, i jo vaig pensar: M'encantaria poder solucionar aquest problema, i no sé com. Jo em vaig transformar en una sirena i vaig aparèixer a la mar. Jo estava un poquet espantada però vaig decidir solucionar aquest problema, després d'una hora no havia solucionat res i vaig decidir preguntar-li a un peix qui era eixa persona i ja ho sé, ja sé que no sabeu qui és espereu, bé era una tortuga amb una capa que posava supermediterrani. Jo amb cara de qui és este vaig decidir preguntar-li i ell em va dir: Sóc el que soluciona al mar tot el problema del fem. Jo li vaig dir Ah!, jo també! I després d'un muntó de conversa vam decidir solucionar tot això. Van vore problemes com plàstics amb forats que s'havien menjat i tot això... Però van vore un problema súper gran que quasi no van poder solucionar, era este: Una lubina estava ballant un ball amb la cançó de "Shape of you" i un barc pirata li estava posant la canya al seu costat. Els dos van llevar la canya però van agarrar la tortuga i jo vaig tirar el molta força per qué allò no passara i... El vam aconseguir, bé!! I tampoc sé perqué jo em vaig transformar una altra vegada en humana. Jo no volia però eixa era la meua vida. Quan vaig arribar al meu llit una altra vegada la meua mare em va dir: Filla, filla mira el que han dit en les notícies. I em va contar la història de la sirena i la tortuga, jo riguen-me li vaig dir que m'agradaria ser eixa persona i tot això... (era jo però no s'ho

deia) Quan em vaig despertar al dia següent vaig pensar i vaig descobrir que tot això era el meu somni i que quan anara a la platja si veia alguna que no fora d'allí la recolliria. I just eixe dia vaig anar a la platja i vaig recollir tot el fem que vaig vore.

Berta Pagán Barres (10 anys)

CATEGORIA "B" MENORS DE 8 ANYS

1a Classificada
El peix cantor

En el mar Mediterrani n'hi havia un peix que s'anomenava Linda. A Linda li agradava nadar però el que més li agradava era cantar, però ho feia molt mal i a tots els seus amics no els agradava la seua veu. Un dia va arribar un tauró al mar mediterrani i tots s'espantaren. Linda comença a cantar i va espantar el tauró en aquell moment Linda fou l'heroïna de tots i ara l'anomenen el peix cantor.

Andrea Casan Lanzat (5 anys)

2a Classificada
Caperucita en el Mediterrani

Hi havia una vegada una xiqueta que va anar al Mediterrani, la xiqueta es deia Caperucita. Caperucita va vore uns peixos que estaven enrotllats en plàstic i va vore una botella de beguda. Caperucita va vore un altre peix que es menjava un plàstic en l'aigua. Però Caperucita va vore plàstic en terra i va llevar tots els plàstics i ja mai va vore un peix menjar plàstic.

Carmen Sanahuja García (4 anys)

3a Classificada
El missatge en la botella

Estava jo en la platja i em vaig trobar una botelleta amb una noteta dins. La vaig llegir i posava: "Hola sóc Jacobo i estic perdut en el mar" Vaig agafar una barca que semblava a la barca de "l'abuelo Pig" i vaig anar a totes les illes que hi havien prop de la platja fins que vaig trobar a Jacobo i ens férem molt amics. Però quan tornàvem cap a casa ens trobarem un tauró i el meu nou amic ens va salvar del tauró i ens n'anàrem a casa i des d'aleshores som els millors amics.

Noelia Sanahuja González (5 anys)

En tan sols 23 anys suportava la càrrega que era sa casa. El seu pare estava jubilat, anant del bar a casa i viceversa; la mare, una dona en una vida molt difícil que, per a escapar, es va casar massa jove en un home al qual no volia, pel que ara es refugiava en hòmens que no la volien a ella; i un germà que, més que germà, era una sangonera. Vivia al regne de l'horror.

Totes les vesprades agafava la bici, tirava pels camps d'Alboraia fins a arribar a la platja. Es quedava allí, asseguda a l'arena calenta pel sol matiner fins que la llum l'abandonava, era quan tocava tornar. Treballar i plorar, i pensar ''per què a mi": això és el que feia durant el dia, excepte quan arribava a la platja: allí tot s'esfumava. Era olorar la sal de la mar i sentir la brisa al rostre, i tots els seus mals volaven.

Feia ja unes setmanes que la seua mare no tornava. En resposta, el seu pare només feia que beure i, aprofitant la situació, el seu germà va omplir la casa de mala gent i caos. Eixe dia no va plorar ni es va lamentar. Va agafar la bici i algunes coses, va anar al port i es va pujar al primer vaixell disponible. Mentre respirava la sal i la brisa li colpejava, va sentir com la mar l'engolava. I es va sentir lliure.

Paula Piñango

Sensibilitat de la mar.

Serenitat de la mar.

La mar. Que tindrà la mar que la mirem i ens abdueix en pensaments i relaxació com si fórem un.

La mar Què tindrà la mar? Aquesta immensitat i color quan s'ajunta amb el cel, que ens ofereix serenitat.

La Mar Què tindrà la mar? Vida plena de colors i formes en el seu interior, que no passa desapercebuda.

Llavors, perquè som tan insensibles i arremetem contra ella, danyant-la amb objectes que no li corresponen i fent-li difícil la vida a qui habita en ella.

La mar. Que tindrà la mar que tant la vull?

Mar Parra

Aquell matí vaig obrir els ulls més tard d'allò que era habitual en mi. Vaig mirar al capdavant, la mar era d'un blau hipnòtic. El sol de març Valencià convertia el color del cel en un degradat de claror que et transportava al paradís. L'arena de la platja estava fresca i això la feia agradable al tacte. L'horitzó era difícilment endevinable donat que el cel era quasi de la mateixa tonalitat, un blau suau que transmetia una tranquil·litat que t'abraçava i t'acariciava per a transportar-te a una pau interna. El que un valencià com jo reconeix com un dia de mascletà. Quan de sobte, vaig pensar aterrat:

-Que faig jo dormint a la platja de la Malvarrosa un dia de Sant Josep? Qui és aquest individu del bigoti que m'abraça i perquè em dóna besets als muscles?

Juanfe Sanahuja

Que és màgia?

Viatge en família. El cotxe ple. Els meus germans i mons pares. 100 quilòmetres Per hora. Sona música country a la ràdio. Mire Per la finestra de darrere el paisatge. Relax

S'acosta un cotxe. Algú abaixa la finestra i tira la bossa de la magdalena que s'acaba de menjar.

L'expressió de la meua cara canvia radicalment, em pose de color verd. Ja no sent country. Ara sona heavy metal i una bola de ràbia es meneja pel meu estómac.

De sobte...

Canvia la direcció del vent.

En uns segons torna la mateixa bossa i s'estampa en la cara d'aquesta persona.

BESUGO, no ho tornes a fer!

Això és màgia.

Susana Barres

Què va ser del fill de la lluna?

Tots els que anem tenint joventut acumulada recordarem la història a la qual em referisc, però... algú s'ha parat a pensar què va ser del fill de la lluna?

Potser es va convertir en licantrop i passa les nits al costat dels llops udolant a la lluna plena i protegint dels vampirs a les ànimes inconscients que passegen pel bosc.

Potser ajude a mare lluna, en els seus màgics influxos, en les nits estrelades a noves invocacions a la recerca de l'amor però... Què demanarà a canvi?

Potser seguisca buscant a eixe pare gitano que cegat per les gelosies el va abandonar a la seua sort per a qui sap, ajustar contes en ell.

Cada u de vosaltres tindrà mils de possibles explicacions a este dilema, encara queEn tan sols 23 anys suportava la càrrega que era sa casa. El seu pare estava jubilat, anant del bar a casa i viceversa; la mare, una dona en una vida molt difícil que, per a escapar, es va casar massa jove en un home al qual no volia, pel que ara es refugiava en hòmens que no la volien a ella; i un germà que, més que germà, era una sangonera. Vivia al regne de l'horror. Totes les vesprades agafava la bici, tirava pels camps d'Alboraia fins a arribar a la platja. Es quedava allí, asseguda a l'arena calenta pel sol matiner fins que la llum l'abandonava, era quan tocava tornar. Treballar i plorar, i pensar ''per què a mi": això és el que feia durant el dia, excepte quan arribava a la platja: allí tot s'esfumava. Era olorar la sal de la mar i sentir la brisa al rostre, i tots els seus mals volaven. Feia ja unes setmanes que la seua mare no tornava. En resposta, el seu pare només feia que beure i, aprofitant la situació, el seu germà va omplir la casa de mala gent i caos. Eixe dia no va plorar ni es va lamentar. Va agafar la bici i algunes coses, va anar al port i es va pujar al primer vaixell disponible. Mentre respirava la sal i la brisa li colpejava, va sentir com la mar l'engolava. I es va sentir lliure. solament un motiu per a parlar d'això...

"Lluna va voler ser mare".

Juan Manuel Tomás Aspas

Sóc un full

Sóc un full, però no un full qualsevol no, sóc un full amb un dibuix d'una balena rosa penjat a la nevera de la meua família.

Fa molt de temps que estic penjat, de fet, ja estic un poquet tacat i arrugat, però encara em veig molt bé.

Ferran, el xicotet de la casa, un dia em va agafar per a vorem detingudament, i com estava a la terrassa, de sobte bufà el vent i...¿estava volant?

¿De veritat estava volant? Podia vore arbres i les cases de la ciutat, els parcs, xiquetes o formigues, no ho tenia molt clar, estava alt, molt alt, molt molt alt.

Vaig començar a baixar lentament, pausadament, donant voltes a mi mateix i vaig caure a un parc, podia escolar a les xiquetes i xiquets. Una xiqueta em va agafar:

Mamà, mira un dibuix, me l'he trobat ¿puc portar-me'l a casa?. No Marina, tira'l al fem, recorda tirar-lo al contenidor blau.

Al fem, desolat vaig vore com passava la meua vida davant dels meus ulls, escoltava el soroll de la granera passar i com tancaven la borsa i ens portaven als meus col·legues i a mi al contenidor.

Obriren la borsa i estava a una fàbrica, una fàbrica de reciclatge de paper i cartró i em vaig posar molt content perquè sabia que tornaria a ser un dibuix penjat a una nevera, a lo millor una altra balena rosa. ¿Serà la teua nevera?

Maribel Pedregosa Moreno

I vaig caminar pel camp i vaig escoltar els seus batecs

I vaig volar pel cel i va manar a l'aire que em sostinguera

I vaig nadar pel mar i vaig notar les seues llàgrimes...

Si deixem d'escoltar els seus batecs, deixarà de sostindre'ns i el món serà un mar de llàgrimes...

SIGUEM BONS FILLS DE LA MARE NATURALESA!

Juan Manuel Tomás Aspas

programa de festejos

24 de febrer

Dinar de germanor

16,30 h. Concentració al casal per anar tots junts a gaudir de la cridà. Comencem oficialment la festa fallera.

2 de març

11 h. esmorzar infantil i taller de xuxes.

12 h. replegà infantil als comerços del barri.

18 h. gran cavalcada de disfresses pel nostre barri.

22 h. sopar faller (reserva el teu ticket)

3 de març

10,30 h. esmorzar popular de germanor

12 h. concentració a la porta del casal per anar a visitar l´exposició del ninot.

9 de març

10 h. esmorzar i muntatge de la nostra carpa a l'estil diputada.

22,00 h. Gran sopar oferit per la nostra fallera major rocío

Després gaudirem de la millor música amb l'orquestra valenciana costa este

10 de març

Des de les **10,30** fins a les **18h.** parc infantil. Unflables i sorpreses

14 h. la nostra fallera major infantil sofia vol celebrar amb tots aquest gran any oferint un dinar per a tota la comissió tant infantil com major. Per favor confirmeu l'assistència

14 de març

18 h. concentració a la nostra carpa per anar a arreplegar el nostre ninot infantil al monestir de san miquel dels reis.

21 h. gran globotà

21,15 h. lliurament de recompenses infantils de la jcf

21,30 h. sopar de la plantà infantil patrocinat per «acierto gestión inmobiliaria»

22,30 h. els nostres dipu-falleretes demostraran el seu talent a l'escenari en el concurs "diputada em sona"

15 de març

8 h. xocolatà de la plantà infantil

Després acabarem de plantar tots junts la nostra falleta infantil.

9,30 h. l'ong xaloc ens explicarà coses increïbles del mediterrani

Després els nostres infantils demostraran si son capaços de resoldre les proves més desbaratades en la nostra dipu-gymkana.

12 h. exhibició de patins en linea, si vols pots portar-te els teus

14,30 h. Paella per als infantils

18 h. concentració a la nostra carpa per anar a arreplegar el nostre ninot major al monestir de san miquel dels reis per a donar començament a la nostra gran nit de la plantà.

20 h. berenar sopar per als nostres infantils

22 h. sopar de la plantà major

Després tots junts començarem la plantà del nostre monument major

16 de març

8 h. xocolatà

12-14 h. animació infantil

11 h. quint i tapa a la carpa

16 h. concentració a la carpa per anar a arreplegar el premi de la nostra falla infantil.

Si no en tenim, berenar i discomòbil infantil.

20 h. començarem a preparar les paelles per al concurs de paelles de diputada

22:30 h. lliurament dels premis del concurs de paelles.

23 h. podrem ballar amb disco basic torregrosa

17 de març

8 h. despertà i després xocolatà

9.30 h. concentració per a anar a arreplegar el premi de la nostra falla gran en cas de tindre.

11 h. quint i tapa a la carpa

14 h. gran macarronada infantil

Els majors poden portar el seu dinar per al dinar de germanor

20 h. ens concentrarem al casal per a anar a fer l'ofrena a la nostra mare de déu

18 de març

8 h. despertà i xocolatà

10-14 h. parc infantil

11h. quint i tapa a la carpa

14 h. dinar de germanor

18 h. el nostre president infantil vol convidar a la nostra comisió infantil a un berenar molt especial

22 h. sopar a la carpa

23,30 h. Discomóbil basic camarasa

19 de març

8 h. despertà i la nostra última xocolatà

12 h. cercavila pel barri

13 h. missa a la "parròquia de sant jeroni"

14 h. mascletàen el parc de l'ermita

16 h. concentració per a desmuntatge de la carpa

19 h. acabarem de cremar tota la pólvora que ens quede damunt a la gran vespertà infantil

20:30 h. sopar infantil de la nit de la cremà

22 h. focs i cremà de la nostra falla infantil

22,30 h. sopar de la cremà major

24h. focs i cremà de la nostra falla major.

Després tots junts al casal farem un brindis per acomiadar aquest meravellós any i donar la benvinguda a les falles 2020

29 de març

Elecció del nou president

Tots els horaris son provisionals i s'aniran confirmant per mig de comunicacions.

quadern de bitàcola

Comencem el viatge allà pel mes de febrer. Tres falleres de la nostra comissió van rebre el seu merescut Bunyol d'Or amb fulles de llorer i brillants.

Com ja comença a ser costum també vam haver d'anar a recollir els premis de l'agrupació Rascanya. I presentarem OBERT.18 el llibret de l'any passat.

L'últim cap de setmana com sempre ens n'anàrem a les torres de Serrans a la cridà per a començar les nostres festes falleres.

El mes de falles va ser molt intens, vam recollir més premis, vam anar a l'ofrena, cremarem els nostres monuments i ens vam acomiadar de la família Albarri que ens acompanyà duran tot l'exercici passat. Vam fer dinars, xocolatàs, sopars, esmortzarets... Gaudirem moltíssim com sempre de la nostra setmana màgica. És el port preferit de tots els tripulants d'aquesta nau.

GENERALITAT VALENCIANA
PREMI
10é

A l'abril renovem la tripulació, uns es van baixar i uns altres es van apuntar a continuar el viatge amb nosaltres... Va ser la festa de l'Apuntà, com no amb paella per a tot el passatge, jocs i diversió en una jornada d'allò més divertida.

Maig com sempre comença amb la tradicional creu. També ens ajuntem amb les altres embarcacions veïnes de les falles de l'agrupació en el dia de la convivència de Rascanya. I com sempre el nostre grup de balls regionals va participar en la tradicional dançà. I celebrarem la nostra festa flamenca.

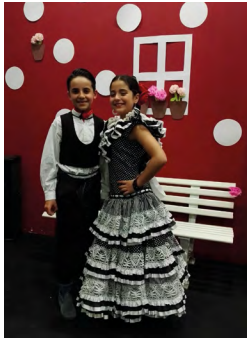

Juny comença celebrant l'aniversari de la falla i la benvinguda dels nous fallers. I com sempre celebrem amb magnificència la nit de Sant Joan amb una festa de disfresses amb Tu-Tu. Mentrestant els nostres jugadors es proclamaven campions del sector Rascanya de Truc. Navegant pel Mediterrani vam anar a Castelló a veure als nostres amics en la seua festa de proclamació.

Durant el mes de juliol vam tindre la batalla de flors i de nou visitarem Castelló per a anar a la celebració de la Verge del Carmen. Els nostres jugadors van donar la cara representant al nostre sector en les partides de truc del riu i van recollir la nostra banderola de campions de Rascanya. A més la nostra Laura va eixir preseleccionada en la nostra agrupació.

A l'agost ens n'anàrem de vacances però quan va arribar Setembre vam tornar a salpar, i vam fer una quedada per a preparar una sorpresa per a Marc, també vam tindre l'acte d'entrants i sortints de l'agrupació.

Com és habitual octubre va vindre carregat d'actes, comencem amb la proclamació, i després ens n'anàrem a navegar res menys que a l'Albufera, per a la signatura dels contractes amb els nostres artistes fallers, i quasi a final de mes vam tornar a guanyar el premi a l'animació més enèrgica de la Mitja Marató de València amb el nostre Thriller.

Al novembre centrem tots els nostres esforços en la nostra presentació, que com sempre va ser un èxit, com no li la dedicarem a la Mediterrània i vam tindre festa després amb sopar en la falla Sant Joan que ens tractaren de luxe. Els nostres dipurunners van donar una exhibició de força acabant tots i totes la Volta a Peu de les Falles. A més el nostre equip de dòmino va guanyar el campionat de l'agrupació Rascanya.

Al desembre vam tornar a guanyar un premi d'animació aquesta vegada en la Marató de València, mentre Paco i Juanfe dos dipurunners l'aconseguien acabar. El mateix dia es presentava els nostres esbossos en l'agrupació. Durant aquest mes ens bolquem en la celebració del nadal, amb tallers per a fer el belen celebrant el cap d'any, visitem Expojove i fins i tot va vindre el Pare Noel.

Al gener vam tindre la visita de les seues majestats els reis mags, vam tindre també l'acte de presentació d'esbossos, i enmig del nostre taller de disfresses gaudim d'una vesprada literària en la qual els nostres infantils ens van escriure els seus contes sobre el Mediterrani. Finalment vam tornar a quedar campions de l'agrupació en les disfresses infantils amb la nostra espectacular disfressa steam punk amb zepelin inclòs.

diputada solidària col·labora amb:

Xaloc
asociación para el estudio y conservación del entorno

PayaSOSpital

anunciants

Esta comissió ha rebut subvencions de la Regidoria de Cultura Festiva per a les activitats de les Falles del 2019

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA

FESTES de VALÈNCIA

QUE BO
ASSABORIR
EL MILLOR DE
les Falles!

La teua tenda Consum al carrer del Pare Viñas, 54
Tel. 963 664 180 www.consum.es

consum
que bo ser
diferent!

EconAuto
Taller Multimarca
Duque de Mandas, 36

Mantenimiento de Vehículos · Mecánica en general
Tel. 960 659 593 · 630 334 971

Castrol Mobil brembo BOSCH

talleresconauto@gmail.com

MARTA PARRA
peluquería y belleza

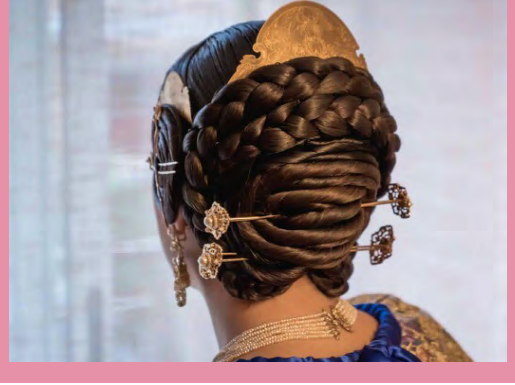

Avenida PRIMADO REIG , 22
610409494

Marta Parra Peluquería y Belleza
@martaparra_peluqueriaybelleza

BAR - BOCATERÍA
Balaguer
SAN JUAN BOSCO 53 · 46019 VALENCIA · TLF. 96 366 27 94

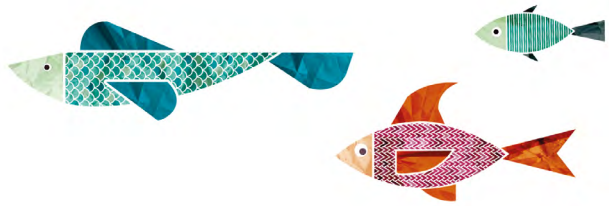

Peiró
FUEGOS ARTIFICIALES

"LA BOTIGA DELS PETARDS DE LES
XIQUETES FALLERES I XIQUETS FALLERS"

TRONS - TRAQUES - LOTS
FONTS - VOLADORS - BATERIES

FUEGOS ARTIFICIALES PEIRÓ · C/ SAN VICENTE DE PAUL Nº 25

cenas | tapas | bocadillos | hamburguesas
copas | cervezas de importación y artesanas
música en vivo | deporte en directo
53
old trafford bar
oldtrafford bar
2x1
para los falleros de
SanVicente de Paul
Dip.Clara Campoamor
todas las tardes
de Fallas
jueves 17 marzo
día de
San Mahouricio
el auténtico
Saint Patrick's Day autóctono
con regalos y sorpresas Mahou
53
primado reig 53 | reservas 647 03 06 21

ÓS
CENTRO
ÓPTICO
Y AUDITIVO
C/ BILBAO 49
46009 - VALENCIA
96 366 88 15
Óptica Sonia Dolz
opticasonia
opticasonia@hotmail.com

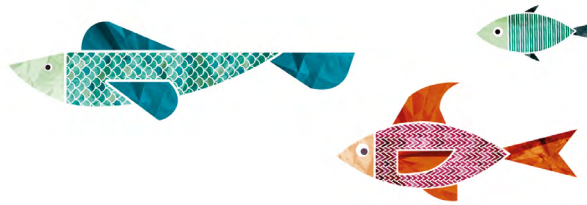

Dream coffee

Diputada Clara Campoamor, 6
Telf. 96 327 52 28 · 46019 Valencia

http://www.dreamcoffee.es

BAR VIDAL 13

CENAS, TAPAS, COMIDAS, BOCADILLOS
Y POR SUPUESTO...FÚTBOL

GLORIA FUERTES 13 - VALENCIA
TEL.: 622 260 060

CQM

CQM CONSULTORÍA

Ronda de Narcís Monturiol, 17, 46980
Teléfono: 961 82 99 28 · info@cqmconsultoria.com
www.cqmconsultoria.com

Berenjenas a la Miel
Twister de Gambas
Bravas
Bucaneros de Morcilla
Minikebab con Salsa de Yogur
Calamares
Sepia
MiniBurger de Atún
CROQUETAS DE CHIPIRONES
CON HUEVAS DE SALMÓN

www.casaaparicio.com
Restaurante
Casa Aparicio
El Arte del Buen Comer
Menús desde 10€

Reservas: 96 366 63 53 - 654 08 68 23
reservas@casaaparicio.com
Calle Motilla del Palancar, frente nº25, 46019, Valencia

CENTRO DE DANZA
MARI CRUZ ALCALÁ
CENTRO AUTORIZADO LOE

Danza Clásica
(desde iniciación todos los niveles)

Danza Española

Flamenco

Sevillanas

Jazz-Funky

Bailes de Salón

Contemporáneo

C/ Motilla del Palancar, 34 acc · Tel. 96 366 67 91
Avda. Blasco Ibáñez, 115 · Tel. 96 355 55 68
C/ Alginet, 8 y 10 (junto Avda. Aragón) Tel y Fax 96 362 27 79 Tel. 96 362 97 06
C/ Salamanca 20 - bajo dcha. · Tel. 96 334 42 31
www.maricruzalcala.com

eucoval S.L.

Albañilería
Impermeabilizaciones
Mantenimiento de comunidades
Reformas en general
Revestimientos y pinturas

EUCOVAL, S.L.
Plaza Ramón Contreras Mongrell, 12, Bajo dcha. - 46019 Valencia
695.247.987 • 695.247.988 - e.mail: eucoval@gmail.com

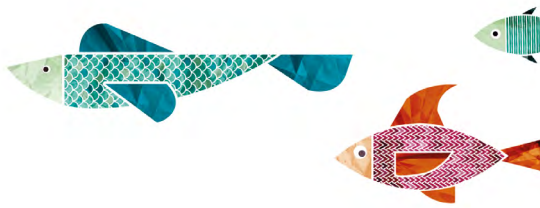

Nails37

Av. Primado Reig 37- Valencia
96 3390784

FARMACIA
Julia Dolz Martínez
Doctora en Farmacia

www.farmaciajuliadolz.com

Av. de la Pau, 24 46690 L´Alcudia de Crespins (Valencia)
Telf. 96 204 76 76 – fax 96 204 76 77

Casal Awad
ODONTÓLOGOS

Dra. M.ª Luz Martínez Casal
Col. n.º 46002314

Dr. Aladín Awad Hussein
Col. n.º 46002327

C/. Sellent, 5 pta. 4 46019 VALENCIA
Tel. 96 368 01 41

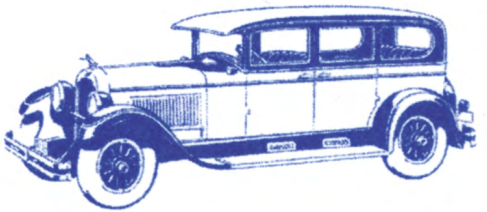

Talleres Paul
Reparación de Plancha y Pintura
MULTIMARCA

San Vicente de Paúl, 23 • 46019 Valencia
Teléfono - Fax:96 365 20 38
tallerespaul_toni@hotmail.com

D
LOCALES DE ENSAYO
OWNLOAD
Seguridad 24h/Aire acondicionado/Internet Wifi/Sistema Codec llave
Cámaras de vigilancia controladas las 24h /Seguro de robo/
Dimensiones 18m2 y 25m2/Zona de descanso/
Estudio de grabación/Metro linea3/Bus 36-N2-104-
Información y reservas:
Tlf:655 420 906
E-mail: localesdownload@gmail.com
Avd blasco ibañez,17
Almassera valencia.

Bar · Restaurante
JERONIMO

Jero · 617 20 62 39

LUNES CERRADO

Menú casero - Bocadillos - Tapas - Platos combinados - Comidas para llevar

Calle San Vicente de Paúl, nº 27 - T. 96 203 58 86 - 46019 Valencia

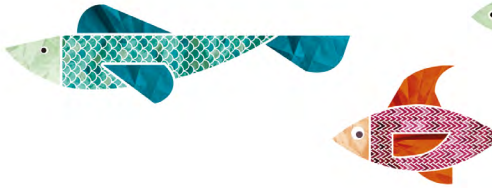

son de lluna
RESTAURANT SHOW

Donde el espectáculo,
no solo es la gastronomía.

Lleida, 14 - 46009 València
Tel. 96 338 79 79
www.sondelluna.com

Belessa
BEAUTY ACADEMY

Tu academia de estética!

Proxima apertura en
C/ Alboraya 70 · 46009 Valencia

CENTRO ESTETICA
Angela Escribano

FOTODEPILACIÓN
RADRIOFRECUENCIA
CAVITACIÓN
PRESOTERAPIA

C/ Diputada Clara Campoamor, 11 B
46019 VALENCIA
Tels. 96 327 50 80 · 620 01 45 15

manises
loteria

somos la administración
+afortunada
de los últimos años

9 años consecutivos repartiendo
Grandes Premios de Navidad.
Más de 300 millones
entregados desde 2009

c/ Maestro Guillem, 5 - 46940 Manises VALENCIA
96 153 22 60 info@loteriamanises.com
www.loteriamanises.com

Lola

LENCERIA
CORSETERIA
COMPLEMENTS

Lola Piñango Ripollés

TEL. 96 366 24 54
C/ San Vicente de Paúl, 11
46019 Valencia
lola@lolatienda.es · www.lolatienda.es

INNOVACIÓN Y CAMBIO EDUCATIVO
un modelo de desarrollo basado en el diálogo
Fundación Educativa Activa-T

GRAN VARIEDAD DE CERVEZAS
TAPEO TRADICIONAL
Jaizkibel
TABERNA
Avda. Juan XXIII, 35 Bajo · 46025 Valencia
Reservas: 963 471 439
SAN VICENTE DE PAÚL, 20
RESERVAS: 96 147 43 93

SANDRA ROJAS
ESTILISTAS

Avda. Ecuador, 81. Bajo
46025 Valencia

Tfno: 96 011 23 61

sandra@sandrarojasestilistas.es I facebook.com/sandrarojasestilistas.es

PISTACHO
BELÉN SALVADOR TRIGUERO
HORCHATERÍA - HELADERÍA - BOCATERÍA

TAPAS Y BOCADILLOS- MENÚ DIARIO
CENAS - ALMUERZOS POPULARES
HELADOS TODO EL AÑO
VIVE EL AMBIENTE DEL FÚTBOL VALENCIANO Y DEPORTES DE MOTOR

PLAZA RAMÓN CONTRERAS MONCRELL, 3
46019 VALENCIA - 633 86 68 48

Restaurante
el Trovador

COMIDAS CASERAS
MENÚ NOCHE PICOTEO

Conde Salvatierra de Álava, 34 - Tel. 963 529 654 - 46004 Valencia
Cirilo Amorós, 82 bajo - Tel. 963 356 474 - 46004 Valencia
Plaza Mayor 1, Mislata 46090 Valencia

MANTENIMENT DE L'AUTOMÒBIL

C/SAN VICENTE PAUL 29 BAJO DCHA VALENCIA

600032650 - 963219030

jero-perez@hotmail.com · jeroperezlara@gmail.com

Reformas
Alhambra

Fontanería - Albañilería
Accesorios - Calentadores
Muebles Baño

VENTA Y EXPOSICIÓN:
C/ Motilla del Palancar, 4 y 5
Valencia • Teléfono 96 366 58 61

LAYRE

Climatización, Ventilación, Aerotermia
y Servicios Integrales

Instaladores y mantenedores autorizados por Industria

Teléfono: 96 004 74 83 · www.layre.es

Refuerzo estructural – Rehabilitación de edificios – Impermeabilización y tratamiento de humedades

HELP
CONSTRUCTIVOS

C/ Gran Vía del Norte, nº 32 bajo
46117 Betera (Valencia)
www.helpconstructivos.com

info@helpconstructivos.com
960018363

TIENDA DE MING

ALIMENTACIÓN, COMPLEMENTOS
FRUTOS SECOS Y BEBIDAS

SAN VICENTE DE PAÚL 21 IZDA • MVL 698 71 61 73

Tu confianza,
nuestro compromiso

ACIERTO
Gestión Inmobiliaria

www.inmoacierto.es

Vendemos tu Casa al mejor Precio

- Compraventa de inmuebles
- Valoraciones gratuitas
- Alquiler seguro
- Financiación 100 %
- Asesoramiento jurídico

Acierto Gestion Inmobiliaria

@aciertoinmobiliaria

960 152 622 - 663 584 121

C/ San Juan Bosco, 63 - C/ Santiago Rusiñol, 26

• 963 669 300 • 963 279 930

SERVICIO A DOMICILIO GRATUITO
Los pedidos llegarán a su casa en menos de 30 min
PEDIDO MÍNIMO 10€

Calle Bilbao , 49, 46009 Valencia

HORARIO de 12-16h. y de 20-24h.
Abierto todos los dias.

GRUPO gh

DISTRIBUCION
HELADERIA – HOSTELERIA
622 299 569 – 607 268 651
SUMINISTROS DE MATERIA PRIMA PARA
HELADERÍA, BEBIDAS, ENVASES ...

Suministros para la
Rehabilitación
Construcción
y Refuerzo Estructural

SOFCAR
Soluciones Técnicas

670 31 95 75
sofcar.es
info@sofcar.es

Impermeabilización
Humedades Capilaridad
Refuerzos Fibra Carbono

CENTIMETROS
CUBICOS
MOTOS

C/. LERIDA, 14 - BAJO - T. / F. 96 347 43 72
E-MAIL: CM3MOTOS@ONO.COM
46009 VALENCIA

las lavanderas

las lavanderas
tintorería
lavandería
composturas

- limpieza en seco, lavandería y composturas
- prendas de vestir (trajes, vestidos de fiesta, trajes regionales, vestidos de novia, pieles...)
- ropa de hogar (alfombras, mantas, cortinas, cojines, sábanas, manteles, fundas de sofá...)
- lavado y planchado de tu colada
- arreglos en todo tipo de prendas de vestir y ropa de hogar
- limpieza y arreglos trajes de fallera

las lavanderas
tintoreria - lavanderia - composturas

www.laslavanderas.es

email:info@laslavanderas.es

c/motilla del palancar, 33
valencia 46019 tel: 963653787

especialistas en limpieza y desinfección de cascos y equipamientos de motoristas

NIDE
ADAPTACIONES

- Fabricación y montaje de dobles mandos auto-escuela para turismos, autobuses y camiones.
- Suministro material autoescuelas.
- Adaptación de vehículos para discapacitados físicos.
- Enganches de remolques.

C/San Vicente de Paul, 17-bajo-F · 46019 Valencia
(junto Plaza Ramón Contreras Mongrell) · Tel. **96 365 14 07**
e-mail: talleresnide@hotmail.com
www.nide-adaptaciones.com

Administrador de Fincas Colegiado nº 1.998

ADMINISTRACIONES YAK S.L.

CIF: B 98641541

C/ Cuirassat 2-4 (Acorazado)
46009 VALENCIA

Tel. 96 323 40 73
Fax 96 338 47 31

info@administracionesyak.com
www.administracionesyak.com

administraciones YAK

¿Te caduca el permiso de conducir?

CENTRO MÉDICO ACORAZADO

CERTIFICADOS MÉDICOS:

CONDUCIR · ARMAS · PERROS PELIGROSOS
MEDICINA SUBACUÁTICA

96 340 30 23

www.cmacorazado.com

C/ Cuirassat (Acorazado), 2-1 · 46009 Valencia
(a la altura del nº69 Avda Burjasot)
Horario: de 17.00h a 21.00h

ZURIAGA
COMPONENTES ELECTRONICOS

TODO EN ILUMINACIÓJN LED Y ACCESORIOS DE ELECTRÓNICA
- BOMBILLAS,TUBOS,CINTAS,… DE LED. TODOS LOS MODELOS
- EQUIPOS DE SONIDO, ALTAVOCES, AMPLIFICADORES
- EQUIPOS DE ILUMINACIÓN PARA FIESTAS
- MANDOS A DISTANCIA (TV, TDT, DVD, PUERTAS DE GARAJE)
- SOPORTES PARA TV LCD Y PLASMA, BATERÍAS Y CARGADORES
- RECEPTORES TDT Y SATÉLITE
- ANTENAS TDT Y SATÉLITE CONEXIONES, CONECTORES, …

Entre y compre en:
www.zuriagaelectronica.com
zuriaga@zuriaga.com

La Yesa
Alojamientos Rurales
El Bardal · La Casica · la casa del Tío Poldo

TRES CASAS RURALES A POCO MÁS DE UNA HORA DE VALENCIA

ENTRA Y RESERVA EN
www.layesa.com

Les Desean Felices Fallas 2019

Ahora Alfa Idiomas es...

lenguasvivas
Alfahuir

Cursos de inglés para niños, adolescentes y adultos.

Cursos de preparación exámenes Cambridge durante todo el año.

Viajes al extranjero en verano para adolescentes: Reino Unido, Irlanda y EEUU.

Summer camp en verano para niños de 6-13 años.

C/ Motilla del Palancar, 33, 46019 Valencia 961 33 66 58

Eaquals
CAMBRIDGE ENGLISH Language Assessment
Authorised Platinum Centre

Isabel Ros · nº col.3108
Nuria Illana · nº col.3137

clínicadental
ORRIOLS

ODONTOPEDIATRÍA - IMPLANTES - PERIODONCIA - ORTODONCIA
ENDODONCIA - PROTESIS- ESTETICA DENTAL

PROMOCIÓN ESPECIAL PARA FALLEROS

C/ San Vicente de Paul, 15. · Valencia · Tlf: 96 366 83 28

PIROTECNIA
TURIS
PIROTECNIA TURIS, S.L.
Fábrica y Oficinas:Ctra. Turis-Silla Km. 46389 - Turís (Valencia)
Teléfono: 96 212 62 82 - Fax: 96 212 67 77

elecfes®
ILUMINACIONES

A.N.I.A

C/ Río Guadalentín, Par. 22/24
Polígono Industrial de Ceutí, Apdo. Correos 21
30562 Ceutí (Murcia) Tel. 968 690 692 / Fax 968 687 686
www.elecfes.com / elecfes@elecfes.com

PODOLOGÍA:

- UÑAS INCARNATAS
- QUIROPODIA (callosidades, durezas, uñas...)
- MICOSIS (tratamiento de hongos)
- VERRUGAS PLANTARES
- ORTESIS DE SILICONA A MEDIDA
- CIRUGIA AMBULATORIA
- PLANTILLAS ORTOPEDICAS
- PODOLOGIA DEPORTIVA
- ESPECIALISTAS EN CIRUGÍA DE LA UÑA

FISIOTERAPIA:

- CONTRACTURAS
- ESGUINCES
- TENDIDITIS
- TRATAMIENTO DEL DOLOR
- TRATAMIENTO COMPLEMENTARIO OSTEOPOROSIS
- LESIONES DEL SISTEMA NERVIOSO
- EDEMAS
- ROTURAS FIBRILARES

C/. ALMAZORA Nº 68 - BAJO
TLF. 96 338 68 81

Clínica
FERES
PODOLOGÍA - FISIOTERAPIA

EL PAN DE ESTELLÉS
EL PAN DE ESTELLÉS
EL PAN DE ESTELLÉS
EL PAN DE ESTELLÉS
EL PAN DE ESTELLÉS
EL PAN DE ESTELLÉS
EL PAN DE ESTELLÉS
Artesanos desde 1868

www.valenciahospitalveterinario.com info@valenciahospitalveterinario.com
Tlf 24 HORAS 963 651 410
CONSTITUCIÓN 24h
HOSPITAL VETERINARIO
PELUQUERÍA
TIENDA ESPECIALIZADA
¡También puedes seguirnos en Facebook!
el mejor cuidado para tu mascota las 24h
HORARIO
Lunes - Viernes 10 a 21 h.
Sábado 10 a 13 h - 17 a 19 h.
C. Alcudia de Crespins, 12 bajo Valencia

La galette
Horno - Pastelería - Cafetería
960 888 381
C/ San Vicente Paul nº16 - Valencia

La Majada

QUESOS

Félix Pizcueta, 15 · 46004 Valencia · 963 545 028 · lamajada@lamajadaquesos.com · **www.lamajadaquesos.com**

TRAJINES
JUGANDO A APRENDER

Activitats extraescolars
Teatre didàctic
Animacions infantils
Escoles d'estiu

INFO: 649 032 486
info@trajines.com

Artius
Inmobiliaria

| Asesores Inmobiliarios | Gestor Comercial

C/ Pintor Salvador Abril 18 bajo
46006 Valencia
T. 963 163 230

comercial@artiusinmobiliaria.com
www.artiusinmobiliaria.com

WOOLOO MOOLOO
a Brand for boys

cuka
moda infantil

DIACAR

Creciendo contigo

sanchis | representaciones

sanchis representaciones

sanchis.representaciones@gmail.com

@sanchis.representaciones

MENSAN

MENSAJERIA SÁNCHEZ
TLF - 652 17 25 85

MENSAJERÍA URGENTE CON MÁS DE 15 AÑOS DE EXPERIENCIA
EN EL SECTOR PORTUARIO
PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

druida2001miguel@gmail.com

Grupo Galera
ADMINISTRADORES DE FINCAS
Avda. del Cardenal Benlloch, 35 bj.
46021 (Valencia)

¡Habitale Mestalla les desea Felices Fallas!

REGALANDO LOS GASTOS DE NOTARÍA

a todos las Falleras/os que quieran comprar/vender un piso en 2019!!

*Válido para los 50 primeros falleros

HABITALE®
LA INMOBILIARIA QUE RESPONDE

MARYSOL

CAFETERÍA
PARQUE INFANTIL
BOCATERÍA
CUMPLEAÑOS
CENAS FIESTAS

Plaza Ramón Contreras Mongrell, 12 - 46019 VALENCIA
96 370 07 24 - 635 36 11 31
www.marysol-parqueinfantil.es

iris visión
miramos por ti
2x1
GAFA
MONOFOCAL
O SOL GRADUADA
Lentes antirreflejantes
95€
ÓPTICA JORGE Calle Brasil, 25 Valencia t 963 599 123 / ÓPTICA RUIZ Avd.del Cid, 102 Valencia t 963 798 111
Promoción válida hasta fin de existencias. No acumulable a otras ofertas para Monturas Colección Bh/Integrada y graduaciones de hasta esf. 4 cil. 2

Floristeria Gloria
Decoramos tu vida con ilusión
Gloria Moya Mateo
Barrio Anton Martin nº10
Mira (Cuenca) 16393
TLFN/FAX: 969 34 01 27
MOVIL: 661 665 139-138
E-MAIL: floristeriagloria@hotmail.com
http://www.floristeriagloria.com/

CARNES MIGUEL
carnicería-charcutería selecta

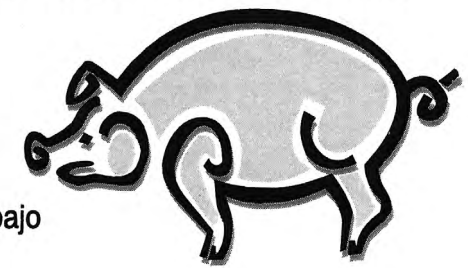

Tel. 96 368 03 99

C/ Padre Viñas, nº 76 bajo
46019 VALENCIA

Mampares de bany
Plats de dutxa
Mobles de bany
Taulell
Parquet
Sanitaris
Finestres
Accesoris
Sumistre de tots els materials per a la teua reforma....

Presupost sense compromís
Crida'ns.

Som transparents.
La qualitat es la nostra actitud.

JIRBA
HOGAR

Quality is an attitude.

609 580 709 · jirba.representaciones@gmail.com

www.jirba.com

TAPAS Y BOCATAS

BAR TONI´S

Tel: 688 583 500

Carrer Reig Genoves 40 - 46019 Valencia

la olla

COMIDAS PARA LLEVAR

C/ Padre Viñas, 95 - bajo
Tel. 96 366 1849 - Movil:655 834 104
46019 Valencia

¡LA FIESTA¡
NUEVA TEMPORADA
WWW.ESPECTACULOSLAFIESTA.COM
Estás en la fiesta, Colega Fiesta

Com sempre,
al costat de les falles.

caixa popular

Cooperem
amb les persones.

caixapopular.es